

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7P/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218671
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814218671.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou vo veci starostlivosti o maloleté deti: G. B., nar. X.XX.XXXX, K. B., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov: matka G. K., nar. XX.X.XXXX, bytom N. č. XX, otec L. B., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. U. č. X/X, P., o zákaze styku otca s maloletými deťmi a o vzájomnom návrhu o zákaze styku matky s maloletými deťmi a o zmene rozhodnutia o osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Z a k a z u j e otcovi L. B., nar. XX.X.XXXX styk s maloletými deťmi G., nar. X.XX.XXXX a K., nar. XX.X.XXXX na časové obdobie 18 mesiacov, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. 4CoP/73/2005-98 zo dňa 12.1.2006 vo výroku o úprave styku.

V prevyšujúcej časti návrh matky o zákaz styku z a m i e t a .

U k l a d á maloletej G., nar. X.XX.XXXX a K., nar. XX.X.XXXX podrobiť sa individuálnemu poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na Referáte poradensko-psychologických služieb po dobu 18 mesiacov, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku.

U k l a d á rodičom detí G. K., nar. XX.X.XXXX a L. B., nar. XX.X.XXXX podrobiť sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na Referáte poradensko-psychologických služieb po dobu 9 mesiacov individuálnemu poradenstvu, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku, a následne po dobu 9 mesiacov spoločnému poradenstvu.

Vzájomný návrh otca o zákaz styku matky s deťmi a o zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti z a m i e t a .

Účastníci nie sú p o v i n n í platiť trovy štátu.

Návrh matky o prerušenie konania z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Otec detí návrhom zo dňa 14.10.2009 (ako navrhovateľ) v konaní vedenom na tunajšom súde č. k. 10P/44/2009, upresneným dňa 5.11.2009 domáhal sa zmeny rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP/73/2005-98 zo dňa 12.1.2006 tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou G., nar. X.XX.XXXX a K., nar. 16.9.2003

každý týždeň v stredu od 14.00 hod. do 16.00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, referát poradensko-psychologických služieb, a po uplynutí dvoch mesiacov každú párnú nedeľu od 8.00 hod. do 19.00 hod. bez prítomnosti matky, a následne po troch mesiacoch každý párný týždeň od soboty od 8.00 hod. do nedeľu do 19.00 hod., a v období letných prázdnin od 1.7. od 8.00 hod. do 14.7. do 19.00 hod., tiež bez prítomnosti matky.

Návrh odôvodnil tak, že manželstvo s matkou detí zaniklo rozvodom, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004, ktorým boli upravené aj práva a povinnosti rodičov k deťom na čas po rozvode. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/73/2005-98 zo dňa 12.1.2006 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004 v časti o úprave styku tak, že určený rozsah styku bude realizovaný za prítomnosti matky s tým, že je povinná v určenú hodinu deti priviesť na detské ihrisko pri Základnej škole v Cigli. Matka súdne rozhodnutie nerešpektovala, preto podal návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku s deťmi. V konaní číslo 9E 1/2006 bola matka detí vyzvaná, aby sa podrobila súdnym rozhodnutiam, čo nespĺnila a následne jej opakovane boli uložené pokuty. Dňa 9.2.2009, s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 4 Zák. o rodine podal návrh na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti, ktoré konanie bolo vedené pod č. 11P/6/2009. V konaní č. 11P/12/2008, v ktorom sa matka podaným návrhom domáhala, aby mu bol uložený zákaz styku s maloletými deťmi, PhDr. Jánom Šútvcom bol vypracovaný znalecký posudok. Z jeho záverov vyplýva, že je v záujme detí, aby sa s ním stretávali, a to bez prítomnosti ich matky. Znalec psychologickým vyšetrením u matky detí konštatoval polymorfnú poruchu osobnosti, v popredí sú histriónske a paranoidné črty. Podľa posudku matka podrobila dcéru Lenku nenávisťnému preprogramovaniu, eliminovala akýkoľvek jej kontakt s ním, ako otcom, nikdy jej nedala šancu spoznať ho a urobiť si o ňom obraz na základe osobnej skúsenosti. Hrá pred ňou rolu ochrancu, ktorý sa pre ňu obetoval, a ktorý je za svoju obetavosť prenasledovaný. Svojej dcére pritom poskytuje abnormálny vzor správania sa. Znalec konštatoval, že takýto prístup matky je zavrhnuteľný.

Otec detí s návrhom na začatie konania vo veci č. k. 10P/44/2009 podal aj návrh o nariadenie predbežného opatrenia, ktorý odôvodnil závermi znaleckého posudku vo veci č. k. 11P/12/2008 s tým, že je potrebné rozhodnúť o dočasnej úprave styku s deťmi do doby, kým rozhodne súd vo veci samej. Je v záujme detí, aby sa s ním stretávali, čo však ich matka neumožňuje. Jej zavinením nemajú k nemu vytvorený vzťah. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-37 zo dňa 21.10.2009 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že v čase rozhodovania o návrhu už bol súdnym rozhodnutím upravený styk otca s maloletými deťmi tak, že bol oprávnený sa s nimi stretávať každý párný týždeň v sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod., za prítomnosti matky na detskom ihrisku pri Základnej škole v Cigli. Súd poukázal na závery vypracovaného znaleckého posudku v konaní č. 11P/12/2008, podľa ktorého je síce v záujme detí, aby sa so svojím otcom stretávali bez prítomnosti ich matky, pričom znalec doporučil za týmto účelom spočiatku dlhšie intervaly, a to raz za 4 až 6 týždňov s tým, že neskôr frekvencia stretnutí môže byť častejšia. Znalec však vychádzal zo zistenia, že maloletá G. po dobu 6 rokov je od prítomnosti otca izolovaná a maloletá K. ho ani nepozná. Z dôvodu, aby stretnutia s otcom pre deti neboli vnútorne zaťažujúcimi situáciami, znalec doporučil intenzitu stretnutí v ich začiatku v zriedkavom intervale. V odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí návrhu o nariadenie predbežného opatrenia súd uviedol, že deti k otcovi nemajú vytvorenú dôveru, a preto v konaní vo veci samej bude potrebné vykonať procesné dokazovanie za účelom zistenia aj toho, či a aká bude postupnosť úkonov potrebných k citovému naviazaniu sa detí k nemu, k vytvoreniu si dôvery a teda, či v konečnom dôsledku návrh vo veci samej bude dôvodný. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec detí, domáhal sa jeho zmeny tak, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovieť. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4CoP/79/2009-64 zo dňa 11.12.2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že otec detí neosvedčil naliehavosť okamžitej úpravy pomerov, v rozsahu ako to žiadal v návrhu o nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ maloletá Lenka po dobu 6 rokov je od prítomnosti otca izolovaná a maloletá Žofia ho vôbec nepozná, bude potrebné vykonať dokazovanie vo veci samej, za účelom zistenia postupnosti úkonov potrebných k citovému naviazaniu detí k otcovi a k vytvoreniu si dôvery k nemu.

Matka detí vo vyjadrení k návrhu vo veci č. k. 10P/44/2009 navrhla návrh zamietnuť. V priebehu konania v podaní zo dňa 2.3.2010 navrhla, aby stretnutia detí s otcom boli realizované výlučne v prítomnosti klinického psychológa, a to PhDr. Renáty Melicheríkovej, vždy v piatok od 16.00 hod. do 17.00 hod., v 6. týždňových intervaloch. Uviedla, že deti stretnutia s ním odmietajú, plačú. Otec nevie s maloletou G. a K. komunikovať, zaujať ich. Zavolať aj hliadku polície, pričom argumentoval svojím právom na styk, čo na deti vplývalo traumatizujúco. V jej silách nie je donucovať deti ku stretávaniu s ním, keď ho videla pri pohlavnom zneužívaní maloletej G. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-251 zo dňa

22.7.2010 v uvedenom konaní nariadil znalecké dokazovanie, znaleckou úlohou poveril PhDr. Danielu Šútorovú, znalkyňu z odboru psychológia, ktorej úlohou bolo odpovedať na otázky, aký je telesný a psychický vývoj maloletej G., aký je psychický stav rodičov detí, aké citové vzťahy majú v súčasnej dobe vytvorené deti k rodičom a opačne, či matka svojím výchovným prístupom vychováva deti proti otcovi, či ich ovplyvňuje v ich správaní, vo vytváraní názorov proti jeho osobe, aké sú medzi deťmi vytvorené súrodenecké vzťahy, či je potrebné a z akého dôvodu, aby styk otca s deťmi bol realizovaný v prítomnosti ich matky, či je v záujme detí, aby ich stretávanie s otcom bolo realizované častejšie ako každú páru sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod., a či a akú postupnosť jednotlivých úkonov je potrebné za týmto účelom zvoliť, či maloleté deti sú vzhľadom na svoju rozumovú vyspelosť schopné vyjadriť samostatne svoj názor v otázke ich stretávania s otcom.

Dňa 10.12.2010 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tunajšiemu súdu oznámilo, že PhDr. Daniela Šútorová bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-360 zo dňa 11.1.2011 zrušil uznesenie č. k. 10P/44/2009-251 zo dňa 22.7.2010 a znaleckou úlohou poveril PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých.

Na výsluchu dňa 30.8.2011 a písomným podaním zo dňa 2.9.2011 vo veci č. k. 10P/44/2009 matka detí navrhla, aby súd konanie prerušil až do skončenia konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Prievidza, odbore kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality ČVS: ORP-560/OVK-PD-2011. Procesný návrh odôvodnila tým, že uvedené konanie sa začalo na základe trestného oznámenia občanov Obce Cigeľ, ktoré podali na otca detí pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a to maloletej G., v súvislosti s realizáciou styku na základe súdneho rozhodnutia. Uviedla, že v konaní ČVS: ORP-560/OVK-PD-2011 bude nariadené znalecké dokazovanie, a preto považuje za zbytočné, aby sa zúčastnila znaleckého vyšetrenia vo veci č. k. 10P/44/2009. V konaní ČVS: ORP-560/OVK-PD-2011 sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-532 zo dňa 23.12.2011 návrh matky detí na prerušenie konania zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Okresné riaditeľstvo PZ Prievidza, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality uznesením ČVS: ORP-560/OVK-PD-2011 vec trestného oznámenia pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť páchateľ tak, že dňa 2.7.2011 o 16.00 hod. sa hrubo správal voči maloletej G.ým spôsobom, že im nadával, naháňal ich po detskom ihrisku pri Základnej škole v Cigeli s kamerou a nahrával ich, kričal na ne a nútil ich stretávať sa s ním, odovzdalo Obvodnému úradu Prievidza, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku. Súd pri rozhodovaní o procesnom návrhu matky detí dospel k záveru, že prebiehajúce priestupkové konanie nie je dôvodom pre prerušenie konania č. 10P/44/2009, pretože znalecké dokazovanie pre rozhodnutie súdu vo veci je potrebné vykonať bez ohľadu na to, či príslušný orgán rozhodne, že bol resp. nebol spáchaný priestupok, a či nariadi pre účely svojho konania znalecké dokazovanie.

Písomným podaním zo dňa 10.2.2012 v konaní č. 10P/44/2009 matka detí navrhla, aby súd konanie prerušil do 31.12.2012. Procesný návrh odôvodnila tým, že od 3.11.2011 je uznaná za dočasne práceneschopnú z dôvodu rizikového tehotenstva. Dodržiava doporučenia ošetrojúceho lekára, a to vyhýbať sa telesnej a psychickej záťaži, stresom. Po narodení dieťaťa ju čaká popôrodné zotavovanie v dĺžke 2-3 mesiace, a minimálne 5-6 mesačné intenzívne kojenie. Okresný súd Prievidza uznesením č. 10P/44/2009-605 zo dňa 16.4.2012 konanie vo veci prerušil do 31.10.2012. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že matka detí sa pre prekážku trvalejšej povahy nemôže konania zúčastniť. Podľa lekárskej správy ošetrojúceho lekára bez ohrozenia života, resp. závažného zhoršenia zdravotného stavu nie je schopná sa zúčastňovať súdnych konaní, a to až do pôrodu, a tiež v období popôrodnej adaptácie, ktoré však nevedel bližšie špecifikovať. Pri rozhodovaní o procesnom návrhu súd vychádzal z toho, že ku dňu 31.10.2012 novorodenec už bude vo veku 4-5 mesiacov, s pravdepodobnosťou ustáleného denného režimu, s možnosťou tzv. dokrmovania, a v tejto súvislosti poskytovania starostlivosti inou osobou počas neprítomnosti matky - absolvovania znaleckého vyšetrenia. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie otec. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 6CoP/78/2012-643 zo dňa 25.10.2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu je založené na záveroch a odporúčaniach odbornej lekárskej správy, a o objektívnosti ktorej nie je dôvod pochybovať.

Vzájomným návrhom zo dňa 28.1.2013 matka detí uplatnila nárok o zákaz styku otca s nimi. Odôvodnila ho tým, že od doby poslednej úpravy rozsahu styku došlo k zmene pomerov, keď jeho realizácia je v rozpore so záujmami detí. Maloletá Lenka a Žofia sú otcom citovo vydierané, ponížované, majú z neho strach. Je potrebné rešpektovať ich názor, keď odmietajú stretnutia s biologickým otcom (č. I. 782).

Matka detí s uvedeným vzájomným návrhom podala aj návrh o nariadenie predbežného opatrenia, ktorý odôvodnila tým, že styk detí s otcom každú páru sobotu má na ne zničujúci vplyv. Otec im nadáva, opakuje slová, že sú týrané, a ak sa s ním nebudú stretávať, ona skončí vo výkone trestu odňatia slobody. Po ihrisku ich naháňa s videokamerou, pohrozil im zabitím, podala na neho trestné oznámenie. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-838 zo dňa 27.2.2013 návrh o nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že matka detí neosvedčila, že ich otec je agresívna, nebezpečná osoba, ktorá by sa maloletej Lenke a Žofii vyhrážala zabitím. V konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ, Obvodné oddelenie PZ Prievidza ČVS: ORP-1501/PD-2012 sa proti nemu nezačalo trestné stíhanie. Súd uviedol, že faktom je, že deti sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadrili, že majú pranie, aby na ihrisko nemuseli chodiť. S poukazom na túto situáciu, však ako ďalej konštatoval, bolo potrebné v konaní vo veci samej (vzájomný návrh o zákaz styku) aj znaleckým dokazovaním (dovtedy nebolo vykonané pre opakované návrhy matky na prerušenie konania, pre dočasnú práceneschopnosť, pre uplatnenú námietku zaujatosti znalca) zistiť, či je ešte v záujme detí ich stretávanie sa s otcom, napr. aj ako možnosť na zmiernenie ich kritického postoja voči nemu, a ak áno, či optimálnym riešením je stretávanie sa v prítomnosti matky, alebo v jej neprítomnosti, na „pôde“ odborného pracoviska, atď., a v akých časových intervaloch. Súd poukázal na to, že matka dostatočne neosvedčila, napr. lekárskou správou, záznamom z psychologického vyšetrenia, že z dovtedajších stretnutí otca s deťmi bolo ohrozené ich psychické zdravie, že by bol pre ne nevhodným životným príkladom, atď..

Otec detí navrhol vzájomný návrh zamietnuť. Považoval ho za účelový s tým, že matka maloletej G. a Žofie nechápe, že je povinná ich na styk s ním pripraviť a umožniť ho. Opakovane spáchala prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, za ktoré konanie aj bola uznaná vinnou. Ku dňu vyjadrenia sa k vzájomnému návrhu (ku dňu 28.3.2013) 160 krát nerealizovala jeho styk s deťmi. Dopustila sa aj trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, a to vo vzťahu k maloletej G. a Žofii, a vo vzťahu k nemu trestného činu ublíženia na zdraví, ohovárania, krivého obvinenia. Počas právneho trvania manželstva sexuálne zneužívala maloletú Lenku. Podľa znaleckých posudkov vypracovaných pre účely konania č. 13NcP/492/2004 a č. 11P/12/2008 po psychickej stránke nie je spôsobilá deti vychovávať. Poukázal aj na úradný záznam psychologičky Mgr. Márie Fazekašovej zo dňa 17.11.2008, ktorý podrobne opisuje jej a tiež jej rodičov spávanie sa. Agresívnymi prejavmi, oplzlým vyjadrovaním sa, deti manipuluje proti nemu, vyvolávajú v nich strach a paniku, bijú ich, sáču, odopierajú im kontakt s ním. Psychický stav detí, najmä maloletej G. ktorá podľa znalca z odboru psychológie imituje správanie sa svojej matky, je narušený. Z pohľadu znalca ide o dieťa s extrovertovaným temperamentom, asertívne, vzhľadom na vek a pohlavie s tvrdším citovým prejavom. Znalec pri vyšetrení zistil, že maloletá Žofia je nesamostatná, v plnej miere závislá od toho, ako sa zachová staršia sestra alebo od príkazov matky. Sama na predmetnú vec nemá žiadny názor. Podľa znaleckého posudku matka detí trpí duševnou poruchou, polymorfnou poruchou osobnosti, histriónskymi (hereckými) a paranoidnými črtami. Podľa lekárskej vedy paranoja je psychické ochorenie, ktoré sa prejavuje systémom bludov. Bludy nie sú skutočné, logicky do seba zapadajú, avšak východiská z nich sú nesprávne. Systém bludov sa u paranoidnej osoby stále rozvíja, chorý získava podklady pre bludné presvedčenie v každej situácii. Liečba paranoje je nemožná, títo ľudia sú uzavretí v psychiatrických liečebniach, zbavení svojprávosti, sú agresívni, útoční, nebezpeční pre spoločnosť. Podľa lekárskej vedy nie je vylúčené aj kverulanstvo (chronické, účelové, choré sťažovanie sa). Ten, kto matke detí nevyhoví, neposlúchne ju alebo sa nedá ňou manipulovať je podľa jej tvrdení zaujatý. Na rôznych súdnych konaniach sa vyjadrila, že každý súdom ustanovený znalec je ovplyvnený a zaujatý. To svedčí o prítomnosti duševnej choroby (č. l. 850 spisu). Nie sú splnené hmotnoprávne podmienky, aby súd zakázal jeho styk. Výsledky vykonaného dokazovania nie sú podkladom pre záver, že by sa k deťom správal nevhodne, resp. svojím konaním ohrozoval ich zdravý psychický vývoj. Na stretnutia s nimi chodí, pripravuje sa na ne, snaží sa k ním priblížiť a vzbudiť ich záujem, nadviazať kontakt (s. 1144). V písomnom podaní zo dňa 1.12.2012 matka detí uplatnila námietku zaujatosti znalca PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc. s tým, že sa nechal ovplyvniť otcom detí, že porušil sľub znalca, keď sa pred otcom detí vyjadril o jej osobe, že prekabáti aj málo skúseného terapeuta. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-775 zo dňa 4.1.2013 rozhodol, že znalec nie je vylúčený zo znaleckých úkonov v predmetnej veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že ku dňu rozhodnutia o uplatnenej námietke zaujatosti znalca, tento u matky detí nezrealizoval znalecké vyšetrenie, nepoužil žiadne metódy objektívneho psychologického vyšetrenia, neoboznámil sa s jej zdravotnou dokumentáciou, ani vlastným vnímaním nepozoroval jej kontakt s deťmi. S poukazom na uvedené zistenia, sa preto v priebehu štandardného psychologického vyšetrenia pred otcom detí nemohol vyjadriť, že oklame (matka detí) aj málo skúseného terapeuta. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka detí. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoP 41/2013-865 zo dňa 9.5.2013 odvolanie matky odmietol.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-976 zo dňa 6.9.2013 doplnil výrok uznesenia č. k. 10P/44/2009-360 zo dňa 11.1.2011 nasledovne: Ukladá PhDr. Milošovi Šlepeckému, CSc., aby zodpovedal aj na otázku: 1/ Či za tých okolností, keď maloleté deti G. odmietajú otca, je v ich záujme z hľadiska možného ohrozenia ich fyzického, či psychického zdravia, prípadne z hľadiska iného negatívneho vplyvu nepriaznivo pôsobiaceho na ich vývoj, aby bol obmedzený alebo zakázaný styk otca s nimi.

Znalec PhDr. Miloš Šlepecký, CSc. v konaní č. 10P/44/2009 znalecký posudok číslo 02/2014 vypracoval dňa 7.2.2014 (č. l. 1000).

V písomnom podaní zo dňa 27.3.2014 (č. l. 1059) otec detí uplatnil námietku zaujatosti znalca PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc., ktorú odôvodnil tým, že znalec na otázky súdu odpovedal zaujato, nepravdivo, matku detí zvýhodnil, zlegalizoval jej trestnú činnosť, účelovo si zo spisu vybral listiny, ktoré vytrhol z kontextu, iné zamlčal, vrátane znalca PhDr. Jána Šútovca, že počas realizovaného vyšetrenia bol agresívny, zlostný, bezdôvodne na neho kričal, žiadny pohovor s ním nevykonal, psychologické testy robil u jeho asistentky. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-1124 zo dňa 23.5.2014 rozhodol, že znalec nie je vylúčený zo znaleckých úkonov v predmetnej veci. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že v podaní zo dňa 4.4.2014 (č. l. 1095) znalec písomne oznámil, že si nie je vedomý toho, že by nejakým spôsobom porušil sľub znalca. Znalecký posudok vypracoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, na základe dostupných údajov. S otcom detí v rámci znaleckého úkonu komunikoval, preberali spolu podrobne celú situáciu. Ku znaleckým posudkom iných znalcov sa nevyjadroval, nebola to jeho úloha. Súd uviedol, že námietky proti znalcovi v polohe, ako to uviedol navrhovateľ vo svojom písomnom podaní nie sú charakteru a intenzity, aby bolo možné ho vylúčiť z ďalších znaleckých úkonov vo veci. Znalec nie je v žiadnom právne významnom (pri posudzovaní námietky zaujatosti) vzťahu k účastníkom konania, k zadávateľovi, k veci. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17CoP 84/2014-1182 zo dňa 19.8.2014 uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že z návrhu na vylúčenie znalca, ani z odvolania nevyplývajú významné okolnosti. Otec detí neosvedčuje a ani netvrdí, že by znalec bol v akomkoľvek blízkom vzťahu k niektorému z účastníkov konania, alebo že by mal akýkoľvek pomer k prejednávanej veci.

Dňa 24.4.2014 matka detí podala návrh, ktorým sa domáhala, aby súd predbežným opatrením zakázal otcovi detí styk s maloletou Lenkou a Žofiou. Návrh odôvodnila závermi vypracovaného znaleckého posudku, podľa ktorého deti otca odmietajú, a okolnosti stretávania s ním pôsobia na nich traumatizujúco, je ohrozovaný ich zdravý psychický vývin. Súdom upravený styk otec využíva na boj s ňou a nie na upevňovanie vzťahov s deťmi. Poukázala na Dohovor o právach dieťaťa, medzi ktoré patrí i právo na ochranu ich duševného a psychického zdravia. Podľa lekárskej správy PhDr. Ľubice Pastorekovej je potrebné doriešiť stresujúce situácie, ktoré deti prežívajú pri stretnutí s biologickým otcom. Znalec PhDr. Miloš Šlepecký, CSc. vo vypracovanom znaleckom posudku doporučil zakázať styk otca s deťmi. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-1123 zo dňa 23.5.2014 uložil otcovi dieťaťa, aby sa dočasne zdržal styku s maloletými deťmi Lenkou a Žofiou, upraveného rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP 73/2005-98 zo dňa 12.1.2006. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi otcom a maloletými deťmi prostredníctvom predbežného opatrenia, je opodstatnená. Maloletá G., ako to vyplývalo aj z ich vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom, znalcom a tiež v konaní č. 9E 1/2006 stretnutia s otcom odmietali, nevytvorili si k nemu žiadny vzťah. Potom, ako ich matka priviedla na ihrisko pri Základnej škole v Cigli, z tohto miesta odchádzali. Deti v tejto súvislosti však boli svedkom slovných výmen názorov medzi rodičmi, ich nenávisťného správania, prejavov nekontrolovaných emócií, čo bolo pre ne stresujúce, traumatizujúce. Ich osobnosť je vo vývine. Súd konštatoval, že za tejto situácie nebolo možné vylúčiť, že v prípade vynucovania si stretnutí detí s otcom, je ohrozený ich zdravý psychický vývin. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17CoP 83/2014-1179 zo dňa 19.8.2014 uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v prejednávanej veci je nepochybné, že od úpravy styku s maloletými deťmi uplynula doba 8 rokov, počas ktorej sa styk otca s nimi realizuje problematcky, a aj pomocou výkonu rozhodnutia. Z výpovedí detí pritom vyplynulo, že nemajú záujem o stretávanie sa s otcom, a že tieto stretnutia sú pre ne stresujúce. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 100 ods. 3 O.s.p., a že takto vyjadrený názor má súd v súlade so zásadami Dohovoru o právach dieťaťa a Dohovoru o styku s deťmi rešpektovať. Záujem dieťaťa je pritom potrebné posudzovať z objektívneho, nielen zo subjektívneho hodnotenia výhodnosti alebo nevýhodnosti pozície toho ktorého z rodičov. Odvolací súd uviedol, že pre najlepší záujem maloletých detí je dôležité, aby vzťahy zainteresovaných

osôb boli čo najskôr usporiadané tak, aby riadny vývoj detí bol čo najmenej narušený, čo zakladá dôvodnosť pre vydanie predbežného opatrenia aj v danej veci.

Písomným podaním zo dňa 9.5.2014 (č. I. 1112) otec detí ako navrhovateľ v konaní č. 10P/44/2009 písomne oznámil, že návrh o zmenu úpravy styku berie v celom rozsahu späť. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-1163 zo dňa 30.5.2014 konanie o zmenu (rozšírenie) úpravy styku zastavil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dňa 15.5.2014 (č. I. 1118) matka detí ako odporkyňa oznámila, že so späťvzatím návrhu nesúhlasí z dôvodu, že týmto úkonom, podľa jej názoru navrhovateľ sleduje cieľ, a to zvrátiť rozhodnutie súdu vo veci samej o vzájomnom návrhu o zákaz styku. Maloletá G. a K. majú morálne právo na rozhodnutie o návrhu navrhovateľa, predmetom ktorého je nárok o zmenu úpravy styku. Súd v rozhodnutí uviedol, že po späťvzatí návrhu predmetom konania zostal vzájomný návrh matky o zákaz styku, že bude vykonávané ďalšie dokazovanie, za účelom posúdenia dôvodnosti uplatneného nároku. V prípade, ak jeho výsledky budú podkladom pre záver, že záujem detí si vyžaduje zákaz styku s ich otcom podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, súd vzájomnému návrhu vyhovie a súčasne určí, že dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP 73/2005-98 zo dňa 12.1.2006. V prípade, ak súd vzájomný návrh matky detí o zákaz styku zamietne, k zmene uvedeného rozhodnutia nedôjde. Ak by súd konanie o návrhu otca detí o zmenu úpravy styku nezastavil a pokračoval v dokazovaní, jeho výsledkom by bolo rozšírenie úpravy styku alebo zamietnutie návrhu, a teda styk otca s deťmi by sa realizoval na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP 73/2005-98 zo dňa 12.1.2006. Nastala by teda, podľa názoru súdu, v prípade zamietnutia návrhu na začatie konania rovnaká situácia aká nastane v prípade, ak by súd vzájomný návrh matky detí zamietol. Pri posudzovaní z toho hľadiska a súčasne za zistenia, že deti aktuálne odmietajú stretnutie s otcom (styk na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP 73/2005-98 zo dňa 12.1.2006 sa nerealizuje) a teda nedožadujú sa širšej úpravy styku, potom dôvod označený ich matkou, pre ktorý odmietla dať súhlas so späťvzatím návrhu, podľa názoru súdu nebolo vážnym dôvodom, pre ktorý by nemalo byť konanie zastavené.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10P/44/2009-1185 zo dňa 8.9.2014 vzájomný návrh matky o zákaz styku otca s maloletými deťmi vylúčil na samostatné konanie. Veci bola priradená spisová značka č. 7P/60/2014.

V priebehu konania č. 7P/60/2014 otec vzájomným návrhom zo dňa 18.12.2014 (č. I. 46) uplatnil nárok o zákaz styku matky s deťmi a o ich odňatie z jej osobnej starostlivosti. Na pojednávaní dňa 13.3.2015 uviedol, že navrhuje, aby boli zverené do jeho osobnej starostlivosti.

Vzájomný návrh odôvodnil tým, že psychodiagnostickým vyšetrením matky v predchádzajúcich súdnych konaniach bolo preukázané, že je osobnosťou s interpolárnymi schopnosťami, zvýšene dráždivú a úzkostnú, so zníženým ovládaním pudového a citového života v záťažových situáciách, s eroticko-sexuálnymi záujmami, s nevzretým postojom závislosti, s obmedzenejším sociálnym kontaktom a sebarealizačnými životnými ťažkosťami, s črtami podozrievavosti a nedôverčivosti, tvrdohlavosti a opozície, s impulzívnymi sklonmi, s egocentrickou expanzívnejšou orientáciou, s pohotovosťou k verbálnej agresii s hyperkynetickými tendenciami a s potlačenou agresiou v prípadoch, kde táto býva vyjadrovaná afektívnou explóziou, identifikovanú s dominantným obrazom matky, so silnou potrebou súhlasu a dominancie, každej udalosti prikladajúca emočný význam, veľmi nespokojná a zlostná, ak jej prostredie nevychádza v ústrety. K deťom má manipulatívny vzťah. Nemá zábrany uvádzať a písať nepravdy, maloletú G. a K. biť a psychicky týrať po dlhú dobu, a to 10 rokov. Vyvoláva v deťoch strach a stresy, čo má za následok ich zlý psychický a fyzický vývoj. Uviedol, že dôkazom je úradný záznam psychologičky Mgr. Márie Fazekašovej zo dňa 17.11.2008, v ktorom poukázala na psychické týranie a traumatizovanie maloletej G.. Poukázal aj na výpoveď znalca PhDr. Jána Šútovca na polícii, v ktorej uviedol, že matka detí trpí polymorfnou poruchou osobnosti, ktorá sa prejavuje zveličovaním, dramatizovaním, stavaním sa do pozície obeť a ochrancu detí. Na druhej strane má vyostrené paranoidné videnie a dáva si do súvislosti javy, ktoré v objektívnej skutočnosti spolu nesúvisia a na základe toho vyvodzuje závery, na ktorých nekriticky trvá. K deťom sa správa manipulatívne, čo je dôvodom toho, ako sa ony k nemu správajú. Poukázal aj na úradné záznamy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, z obsahu ktorých vyplýva, že matka dlhodobo odmieta poradensko-psychologickú pomoc pre deti. Poskytuje im abnormálny vzor správania sa. Dňa 5.10.2012 Okresná prokuratúra Prievidza matke oznámila, že do súčasnej situácie sa dostala aj svojím odmietavým prístupom a negativistickým ovplyvňovaním a preprogramovaním detí voči nemu, ako otcovi. Vytváraním stresu a strachu deti trpia s tým, že toto jej konanie môže mať a zrejme aj bude mať

negatívne následky minimálne na ich psychike. Podľa názoru prokurátorky matka spôsobila, že deti sa správajú tak, ako sa správajú, a že ho nenávidia.

Matka vzájomný návrh otca detí navrhla zamietnuť. Uviedla, že maloletá G. a K. jej súdnym rozhodnutím boli zverené do osobnej starostlivosti, a styk s nimi upravený nemá, preto nie je možné jej ho zakázať. Poukázala na závery znaleckého posudku PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc. a vyjadrenie detí. Podľa jej názoru podaním vzájomného návrhu otec sleduje jej zničenie, pričom o deti skutočný záujem nemá. Medzi ňou a deťmi sú vytvorené silné citové väzby a zmena výchovného prostredia by mala za následok trvalú ujmu na ich zdraví. Záujem detí je prvoradý, pri rozhodovaní vo veci je pritom rozhodujúci aktuálny stav a súd je povinný rešpektovať aj Dohovor o právach dieťaťa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov detí, svedkov W. B., Ing. L. B., Mgr. Márie Fazekašovej, PhDr. Jána Šútovca, PhDr. Renáty Melicheríkovej, Mgr. U. P., R. U., R. I., L. X., výsluchom detí, JUDr. R. F., Mgr. T. K.j, oboznámením sa s pripojenými spismi, so znaleckým posudkom PhDr. Jána Šútovca z konania č. 11P/12/2008, so znaleckým posudkom PhDr. Ľudovíta Juraša z konania č. 13NcP/492/2008, s úradným záznamom Mgr. Fazekašovej, s rozsudkom z konania č. 2T/235/2007, so záverom z psychosociálnej práce s rodinou zo dňa 4.3.2008 a zo dňa 7.11.2007, so správou o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 13.1.2010, s listom Mgr. Bahylovej z Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 10.12.2009, s odborným článkom, s rozhodnutím Obvodného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 12.6.2006, s úradným záznamom z výkonu služobnej pohotovosti zo dňa 30.5.2009, s lekárskymi správami, s vyjadrením Základnej školy s materskou školou, so správou PhDr. Renáty Melicheríkovej, s výpoveďou PhDr. Jána Šútovca na polícii, s úradným záznamom vyhotoveným dňa 15.6.2010 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, so správou o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 29.10.2010, s podaním Obvodného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy Prievidza zo dňa 8.11.2010, s rozsudkom Okresného súdu Prievidza z konania č. 1T/137/2010, s oznámením občanov obce zo dňa 4.7.2011, so záznamom z výkonu služobnej pohotovosti zo dňa 18.6.2011, s úradným záznamom spísaným Obvodným oddelením PZ Prievidza dňa 4.6.2011, s uznesením Obvodného oddelenia PZ Prievidza zo dňa 15.8.2011, s vysvedčením maloletých detí, s pochvalou, s rozhodnutím Obvodného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 25.4.2012, s odpoveďou Ústrediu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 12.10.2012, s listom matky detí adresovaným dňa 28.1.2013 Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, so správou o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 7.1.2013 a zo dňa 16.1.2013, so záznamom vyhotoveným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza z telefonického kontaktu s matkou zo dňa 26.2.2013, so záznamom o pohovore kolízneho opatrovníka s deťmi zo dňa 9.1.2013, so správou o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 7.8.2013, s uznesením Odboru kriminálnej polície zo dňa 18.4.2013 a zo dňa 22.8.2013, so zaradením do priority - zabezpečenie mediácie, s vyjadrením PhDr. P., s listom prokurátorky JUDr. Bobokovej Paulovičovej, so správou z poradenského procesu zo dňa 23.7.2013, s dokladom o absolvovaní kurzu komunikácie, s vyjadrením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, so znaleckým posudkom PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc. a s výsluchom znalca, so správou o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 7.5.2014 a zo dňa 10.7.2014 a zo dňa 3.12.2014, s učebnicou občianskej náuky, s obžalobou z konania č. 3T/2/2015, s písomným vyjadrením C. Zimu, s dohodou o spolupráci na Referáte poradensko-psychologických služieb.

Manželstvo rodičov maloletej G., nar. X.XX.XXXX a maloletej K., nar. XX.X.XXXX zaniklo rozvodom, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004. Súd na čas po rozvode deti zveril do osobnej starostlivosti matke, otcovi určil rozsah vyživovacej povinnosti a upravil jeho styk s deťmi tak, že je oprávnený sa s nimi stretávať každý týždeň v sobotu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že si ich vyzdvihne pred bytom matky v určenú hodinu, kde jej ich aj vráti. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že základná otázka pre úpravu styku a to, či je v záujme maloletých detí, bola vyriešená v konaní č. 13NcP/492/2003, a to znaleckým posudkom PhDr. Ľudovíta Juráša, podľa ktorého maloletá G. mala k mladšej sestre a aj k matke vytvorený intenzívne pozitívny, citový vzťah. Jej citový vzťah k otcovi na vedomej úrovni bol negatívny, v dôsledku traumatizujúcich a konfliktných vzťahov rodičov, ktoré matka a jej prostredie maloletej vo vzťahu k otcovi, interpretovali negatívne. Na nevedomej úrovni však citový vzťah bol pozitívny. Znalec uviedol, že matka vychovávala maloletú nesprávnym výchovným prístupom k otcovi. Bolo však v záujme správneho vývoja detí styk upraviť. Znalec v posudku doporučoval, aby frekvencia kontaktu otca s deťmi bola výsledkom dohody rodičov, ktorí by mali vzájomne normalizovať a harmonizovať svoje vzťahy a výchovné vplyvy, a to aj v podmienkach oddeleného partnerského spolujitia ako rodičia, koordinovať výchovné postupy.

Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 zmenil rozsudok č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004 v časti o úprave styku tak, že bude realizovaný za prítomnosti matky s tým, že je povinná v určenú hodinu deti priviesť na detské ihrisko pri Základnej škole v Cigli, a ďalej

uložil rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v psychologickom poradni. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že ku dňu rozhodnutia súdu vo veci styk otca s deťmi nebol realizovaný. Súd obom rodičom adresoval výzvu, aby sa naučili spolu komunikovať, aby svojim správaním boli vzorom pre obe svoje deti. Proti rozsudku podal včas odvolanie otec detí. Krajský súd Trenčín rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Vzhľadom na to, že otec sa posledné dva roky s maloletou G. nestretol a s maloletou K. v kontakte vôbec nebol, pričom medzi ním a deťmi nie je vybudovaný obojstranný citový vzťah, rozsah úpravy styku každý párný týždeň v sobotu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., považoval za postačujúci. Dňa 31.7.2005 otec podal podnet na začatie konania o zmenu výchovného prostredia, ktorý odôvodnil tým, že matka mu bezdôvodne a zámerne neumožňuje stretnutie s maloletou G. a K.. Uviedol, že vývoj detí po stránke citovej, rozumovej a mravnej je narušený, čo preukazoval znaleckým posudkom vypracovaným PhDr. Ľudovítom Jurášom pre účely konania č. 13NcP/492/2003. Matka manipuluje deti, správa sa k nim agresívne, spôsobuje im psychickú traumu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 13P/354/2007-7 zo dňa 13.7.2007 začal konanie bez návrhu a rozsudkom zo dňa 7.10.2008 nezmenil rozsudok č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004 v časti o výchovnom prostredí maloletých detí. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že deti sú silno citovo naviazané na svoju matku, a ak by jej boli odňaté, došlo by k trvalému narušeniu ich psychického a duševného vývoja. V starostlivosti matky o deti súd nezistil nedostatky. Uviedol, že maloletá Lenka a Žofia spolu s matkou a starými rodičmi z jej strany bývajú v spoločnej domácnosti, deti sú spokojné a vyrovnané. Súd ďalej konštatoval, že vzťahy oboch rodičov sú naďalej vážne narušené, negativistické s tým, že ich vzájomná nevraživosť vedie k podávaniu rôznych návrhov na súd a podaní na políciu, osočujú sa a urážajú. V správe Obecného úradu Cigeľ zo dňa 6.8.2007 matka bola hodnotená ako dobrá matka, ktorá sa o deti vzorne stará. Základná škola s materskou školou Cigeľ v predbežnej správe maloletú G. hodnotila ako žiačku, ktorá dosahuje veľmi dobré vyučovacie výsledky s tým, že je snaživá a má záujem o učenie. Starostlivosť matky hodnotili ako dobrú s tým, že sa zaujíma o výchovno-vyučovacie výsledky dieťaťa, pomáha mu v príprave na vyučovanie. Škola telesný a duševný vývoj maloletej Lenky hodnotila ako primeraný veku. V uvedenom konaní bolo predložené aj podanie: informácia o psychologickom intervencii pre potreby kolízneho opatrovníka zo dňa 7.11.2007 od Mgr. Márie Fazekašovej, z obsahu ktorej vyplýva, že pre odmietavý postoj matky, nie je možné realizovať pomoc Referátu poradensko-psychologickej služby pri styku otca s deťmi.

Matka návrhom zo dňa 17.1.2006 domáhala sa, aby súd otcovi zakázal styk s deťmi. Poukázala na konanie č. 2T/198/2003 o stíhaní otca pre pohlavné zneužitie maloletej G.. Spod obžaloby bol oslobodený. Deti sa však s ním odmietajú stretávať, a on k nim nemá vytvorený potrebný citový vzťah. Otec vo vyjadrení k návrhu tvrdil, že matka sa mu vyhrážala, že ho spoločensky a ekonomicky zničí. Uviedol, že trpí (matka detí) halucináciami a bludmi. Poukazoval na konanie č. 13NcP/492/2003, ďalej na to, že z hľadiska psychologického je prostredie u starých rodičov pre deti nevhodné. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 13P/33/2006-24 zo dňa 18.4.2006 návrh matky o zákaz styku zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že s poukazom na výsledky konania č. 2T/198/2003, keď otec detí bol oslobodený spod obžaloby pre trestný čin pohlavného zneužívania, nie je dôvod mu styk zakázať. Matka návrhom zo dňa 22.11.2006 sa opätovne domáhala, aby súd otcovi zakázal styk s deťmi. Návrh odôvodnila tým, že otec so svojimi rodičmi ju a deti terorizujú, všetko čo sa nachádza pred domom v N. č. XX si fotia a filmujú. Deti sa s ním odmietajú stretávať. Otec detí v konaní poukazoval na prístup matky, že deti vychováva proti nemu, pestuje v nich syndróm nenávisť. Vzájomným návrhom navrhol matku pozbaviť výkonu rodičovských práv, ktorý návrh v priebehu konania zobral späť. V uvedenom konaní bolo predložené uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zo dňa 22.9.2006 o zastavení trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Z jeho obsahu vyplýva, že trestné oznámenie podal otec a odôvodnil ho tým, že keď príde za deťmi, ich matka na neho vykrikuje, obviňuje ho a nadáva mu, čím ich vystavuje stresu a ohrozuje ich psychické zdravie. Otec detí predložil aj rozhodnutie Obvodného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 12.6.2006, ktorým bol R. I. r uznaný vinným zo spáchania priestupku, ktorého sa dopustil dňa 8.4.2006 vo vzťahu k nemu. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 8P/38/2006-200 zo dňa 20.3.2007 návrh matky na zákaz styku otca s deťmi zamietol, konanie o pozbavení matky výkonu rodičovských práv zastavil a uložil rodičom podrobiť sa v trvaní jedného roka pravidelnej rodinnej terapii na Referáte poradensko-psychologických služieb. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozvod rodičov neznamenal ukončenie konfliktu medzi nimi. Do popredia vystupujú množstvá vykonštruovaných, predimenzovaných osočovaní, znevažovaní.

Matka návrhom zo dňa 25.3.2008 sa opätovne domáhala, aby súd otcovi zakázal styk s deťmi. Návrh odôvodnila tým, že obe deti stretávanie s otcom odmietajú a nie je v jej silách zabezpečiť jeho realizáciu. Zákaz styku bude v záujme ochrany ich zdravia a zachovania si ľudskej dôstojnosti. V uvedenom konaní

kolízny opatrovník predložil správy o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 15.5.2008, zo dňa 25.8.2008, zo dňa 4.9.2009, z ktorých vyplýva, že styk otca s deťmi sa nerealizuje, deti stretávanie odmietajú, dňa 9.8.2008 otec požiadal o asistenciu polície, upozornili ho na to, že takáto situácia negatívne na deti vplýva, matka sa o deti riadne stará a počas jej neprítomnosti starostlivosť zabezpečujú starí rodičia. V konaní bol predložený aj úradný záznam zo dňa 17.11.2008, vyhotovený Mgr. Máriou Fazekašovou, vtedajšou psychologičkou Referátu poradensko-psychologických služieb z výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s deťmi dňa 15.11.2008, z obsahu ktorého okrem iného vyplýva, že matka spolu so starými rodičmi doslova násilím vyvliekli maloletú Lenku z domu, tlačili ju smerom ku schodom, maloletá sa snažila udržať zábradlia, aby nespadla, matka do nej agresívne sácala, búchala ju do chrbta, tlačila jej aj do hlavy a nepríčetne kričala na ňu, „choď tamto v aute sedí tvoj otec, pedofil“, „choď títo ľudia chcú, aby si sa s týmto pedofilom stretávala“, dieťa strašne plakalo, snažilo sa vytrhnúť z ruky kričiacej a udierajúcej matky, dostať sa do domu cez kričiacich starých rodičov. Ďalej v konaní č. 11P/12/2008 bolo predložené podanie Mgr. Márie Fazekašovej zo dňa 4.3.2008: Závery psychosociálnej práce s rodinou pre potreby kolízneho opatrovníka, z obsahu ktorej vyplýva, že cieľnú párovú terapiu nebolo možné realizovať, lebo matka detí v zlosti sa postavila a opustila miestnosť Referátu poradensko-psychologických služieb. Podľa predloženej správy MUDr. K. U., u matky ako jej ošetrojúca lekárka nespozorovala žiadne príznaky paranoidnej schizofrénie, ani inej duševnej choroby, čomu nenasvedčuje ani jej celkový fyzický výzor. Z lekárskej správy MUDr. R. U., psychomotorický vývoj u oboch detí bol priaznivý, vplyv prostredia, v ktorom vyrastali kladný, na liečebnom procese detí sa aktívne podieľali aj starí rodičia. Zo znaleckého posudku PhDr. Jána Šútovca, vypracovaného pre účely konania okrem iného vyplýva, že maloleté deti G. a K. pochádzajú zo vzťahu rodičov, ktorí sú povahovo inkompatibilní, ich výpovede kontradiktórné. Vyšetriť objektívnu anamnézu je nemožné, ich argumentácia je zrkadlová, jeden druhého obviňuje z toho, že sa predvádzal pred dieťaťom nahý, že je agresívny, duševne chorý, atď.. Matka má k deťom manipulatívny vzťah, zrejme si nie je celkom istá ich lojalitou, keď ich vychováva k iracionálnej nenávisti voči otcovi, ktorého prakticky nepoznajú. Otec je spoločensky neobratný, nesebavedomý, nemá dostatok flexibility a tvorivosti, aby vzbudil u detí zvedavosť a záujem o svoju osobu. Matka podrobila G. nenávistnému preprogramovaniu, eliminovala akýkoľvek jej kontakt s otcom, nikdy jej nedala šancu spoznať ho a urobiť si o ňom obraz na základe osobnej skúsenosti. Hrá pred ňou rolu ochrancu, ktorý sa pre ňu obetoval, a ktorý je za svoju obetavosť prenasledovaný. Znalec uviedol, že matka maloletej G. poskytuje abnormálny vzor správania sa, je pritom v záujme detí, aby sa so svojím otcom stretávali. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 11P/12/2008-291 zo dňa 29.10.2009 návrh o zákaz styku otca s deťmi zamietol vychádzajúc z toho, že nebolo preukázané, že by sa otec k deťom správal nevhodne, resp. svojím konaním ohrozoval ich zdravý psychický vývoj. Súd poukázal aj na záver znaleckého posudku PhDr. Jána Šútovca. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. K odvolaniu matky sa dňa 10.12.2009 vyjadrovala aj Okresná prokuratúra Prievidza, ktorá vstúpila do konania, navrhla rozsudok zo dňa 29.10.2009 ako vecne správny potvrdiť. Návrhom zo dňa 9.2.2009 otec sa domáhal zverenia maloletej G. a K. do jeho osobnej starostlivosti. Návrh odôvodnil tým, že matka deti na styk s ním nepripravuje, a poukázal na znalecký posudok PhDr. Ľudovíta Juráša z konania 13NcP/492/2003. Dňa 30.10.2009 návrh zobral späť a súd uznesením č. k. 11P/6/2009-25 dňa 30.10.2009 konanie vo veci zatavil. Matka návrhom zo dňa 13.9.2010 sa opätovne domáhala, aby súd otcovi zakázal styk s deťmi. Návrh odôvodnila tým, že dňa 2.9.2010 maloletú Lenku a Žofiu viedla na slávnostné otvorenie školského roka, pričom za budovou školy sa nachádzal otec detí aj s kamerou. Vyzvala ho, aby miesto opustil s tým, že na uvedený deň nemá upravený styk. Deti nechala pri svojej matke a utekala do budovy školy za riaditeľkou. Otec však išiel za ňou, namieril na ňu kamerou, adresoval jej slová, že je Ciglianska pedofilka, že ju pristihol pri sexuálnom zneužívaní maloletej G. Zavolala hliadku polície, otec už vtedy filmoval obe deti, ktoré plakali a maloletá Lenka mu povedala, že aby išiel preč, že ho nechcú, že na čo prišiel, a aby im už konečne dal pokoj. Otec detí ju fyzicky napadol, hliadke polície tvrdil, že prišiel slušne filmovať a to pre potreby súdu, lebo že bola odsúdená a vyhýba sa výkonu trestu. Následne po dobu 8 dní bola hospitalizovaná v nemocnici. Otec detí vo vyjadrení k návrhu poukázal na znalecký posudok PhDr. Ľudovíta Juráša z konania č. 13NcP/492/2003 a znalecký posudok PhDr. Jána Šútovca. Tvrdil, že deti zo správania sa ich matky a starých rodičov sú v rodine psychicky týrané a zdeptané. Dňa 2.9.2010 išiel deťom do školy zaniestť balíčky a školské potreby. Na verejnom priestranstve si ich chcel nafilmovať. Matka detí ho zozadu od chrbta napadla, spadol na zem. Videl, že aj ona leží na zemi, správala sa teatrálné, aby na seba vzbudila pozornosť. Poukázal na úradný záznam vyhotovený dňa 17.11.2008 Mgr. Máriou Fazekašovou, psychologičkou Referátu poradensko-psychologických služieb. Pre účely uvedeného konania kolízny opatrovník predložil správu o prešetrení rodinných pomerov, z ktorej vyplýva, že v súvislosti s podmieneným odsúdením matka deťom vysvetlila, že keď chcú s ňou

zostať, musia ísť v určený čas na stretnutie s otcom ku škole, inak ona môže ísť do výkonu trestu. Vykonaným šetrením v domácnosti nebolo zistené zanedbávanie starostlivosti o maloleté deti zo strany matky. V uvedenom konaní dňa 3.8.2011 otec vzájomným návrhom sa domáhal zákazu styku matky, jej rodičov s maloletou G. a K., ktorý odôvodnil tým, že týrajú blízke a zverené osoby - deti, bijú ich, kopú, ponižujú a vyhrážajú sa im, vyvolávajú v nich strach a stres, násilne ich izolujú, citovo vydierajú. Poukázal na znalecké posudky PhDr. Ľudovíta Juráša a PhDr. Jána Šútovca z predchádzajúcich konaní, tiež opätovne na výpoveď PhDr. Jána Šútovca na polícii, že matka detí trpí polymorfnou poruchou osobnosti, ktorá sa prejavuje zveličovaním, dramatizovaním, stavaním sa do pozície obeť a ochrancu detí. Na druhej strane má vyostrené paranoidné videnie a dáva si do súvislosti javy, ktoré v objektívnej skutočnosti spolu nesúvisia a z toho dospieva k záverom, na ktorých nekriticky trvá. K deťom sa správa manipulatívne. Dňa 10.8.2012 matka detí návrh zobrala späť, a následne aj otec detí vzájomný návrh zobral späť. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 13P/469/2010-111 zo dňa 30.8.2012 konanie o návrhu matky o zákaz styku otca s deťmi a o vzájomnom návrhu otca o zákaz styku matky a starých rodičov z jej strany s deťmi zastavil.

V účastníckej výpovedi v predmetnej veci matka uviedla, že je potrebné poznať aj názor maloletej G. a Žofie, ktoré sú už vo veku, že sú schopné s ohľadom na stupeň svojho vývoja vytvoriť si vlastný názor. Otec vlastným správaním a postojom si nedokázal s nimi vytvoriť vzťah, nevie s nimi komunikovať. V súvislosti s určeným termínom styku (obdobie pred nariadením predbežného opatrenia o dočasnom zákaze styku) deti pociťujú strach, úzkosť. Pred kolíznym opatrovníkom sa vyjadrili, že sa cítia ako štvaná zver. Zo stretnutí s otcom majú negatívne zážitky, odmietajú ho. Po jeho príchode z určeného miesta odchádzajú. Otec reagoval slovami, aby sa vrátili, maloletá G. kričala, že sa s ním nechce stretávať, že im robí zle, že chce dostať ich mamu do basy. Na to jej otec povedal, že sa s ním musí stretávať, že na to je zákon, že na ňu platí veľa peňazí a dodal, že toto sú týrané deti. Keď deti pred ním utiekli, bežal za nimi. Poukázala na závery vypracovaného znaleckého posudku PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc., z ktorého vyplýva, že deti sú traumatizované a je ohrozený ich zdravý psychický vývoj. Ako matka sa o deti riadne stará, v priebehu konania uzavrela manželský zväzok s C. K., z ktorého pochádza maloletá C. Manžel pracuje v zahraničí, v čase prítomnosti na Slovensku sa podieľa na starostlivosti a výchove všetkých troch maloletých detí. Ich partnerský vzťah je usporiadaný.

Otec detí v účastníckej výpovedi v predmetnej veci uviedol, že nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 25 ods. 3 Zák. o rodine. Matka eliminovala kontakt detí s ním, nedala im možnosť spoznať ho, urobiť si o ňom obraz na základe osobnej skúsenosti. Až v súvislosti s konaním č. 2T/235/2009 prvýkrát dňa 2.5.2009 deti priviedla na určené miesto. Stretnutie trvalo asi desať minút. Maloletý G. povedal, že je jej ocko, dieťa reagovalo slovami, že je zlý, že ho nechce, lebo chce matku dostať do basy. Dňa 16.5.2009 komunikatívna viac bola maloletá Žofia, deťom priniesol knihy, snažil sa ich vtiahnuť do rozhovoru. Po uplynutí asi hodiny matka dala deťom príkaz, aby odišli. O ďalšie dva týždne po jeho príchode im tiež dala pokyn k odchodu. Na deti volal, aby sa vrátili, že im priniesol darčeky. Maloletá G. reagovala, aby si ich nechal, že mama im kúpi lepšie a krajšie. Od augusta 2009 do októbra 2009 na určené miesto, a to detské ihrisko v Cigli matka deti priviedla nepravidelne, pričom sa správala tak, aby sa nedostal do ich blízkosti. Dňa 27.2.2010 žiadal o poskytnutie súčinnosti polícii. Bol nútený na určený termín styku prichádzať s kamerou, aby tak preukázal svoju prítomnosť. V poradí ako prvá však začala kameru používať matka detí. Komunikácia medzi nimi rodičmi viazne, správanie detí k nemu je následkom výchovy ich matky a je zavrhnúťhodná. Poukázal na znalecký posudok PhDr. Ľudovíta Juráša a PhDr. Jána Šútovca z predchádzajúcich súdnych konaní. Deti má rád, chce sa s nimi stretávať, vulgárne im nenadával, vždy ich pozdravil, slušne sa k ním správal. Je mu ľúto, čo musia zažívať. Dňa 5.10.2012 prokurátorka matke detí oznámila, že podľa jej názoru ona spôsobila, že deti sa správajú tak, ako sa správajú, že ako otca ho nenávidia. Doporučila jej, aby na deti pôsobila pozitívne, aby im situáciu vysvetlila, aby ich nepodporovala v jeho odmietaní. Matka však odmieta rešpektovať súdne rozhodnutie o úprave styku, podľa PhDr. Jána Šútovca trpí polymorfnou poruchou osobnosti. Úradným záznamom Mgr. Márie Fazekašovej zo dňa 17.11.2008 je preukázané, že jej správanie je agresívne, deti zastrašuje, vyvoláva v nich strach. V prípade, ak mu budú zverené do osobnej starostlivosti, budú vyrastať v prostredí lásky, pokoja.

Kolíznym opatrovníkom dňa 31.3.2015 uviedol, že je v záujme detí, aby bol aktuálne styk otca s nimi zakázaný, aby neboli vystavené traumatizácii, navrhol, aby im bolo uložené podrobiť sa odbornému poradenstvu. Z vylúču svedkyne v konaní č. 10P/44/2009 Mgr. Márie Fazekašovej, vtedajšej psychologičky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, Referát poradensko-psychologických služieb vyplýva, že rodičia detí rozvodom dovolili, aby ich vzťahy prerástli do veľkej nevraživosti, pričom zabudli na záujmy svojich dvoch maloletých detí. Na referáte sa mali zúčastňovať pravidelnej terapie, s cieľom usmerňovať ich úsilie pri styku otca s deťmi. Pre nespoluprácu matky sa uskutočnila len jedna konzultácia.

Prezentovala stanovisko, že odborného poradenstva sa bude zúčastňovať bez prítomnosti otca detí. Svedkyňa vysvetlila, že individuálne konzultácie by požadovaný účel nenaplnili. Ako psychologička sa zúčastnila výkonu služobnej pohotovosti, o čom bol aj dňa 17.11.2008 vyhotovený záznam. Situácia pre maloletú G. bola veľmi traumatizujúca.

Z výsluchu svedkyne v konaní č. 10P/44/2009 PhDr. Renáty Melicheríkovej vyplýva, že v naplní jej klinicko-psychologickej ambulancie nie je realizovať odborné poradenstvo.

Z výsluchu svedkyne v konaní č. 10P/44/2009 a č. 7P/60/2014 W. B. vyplýva, že otec detí v určenom termíne prichádzal na detské ihrisko pri Základnej škole v Cigli. K prvému stretnutiu však došlo až dňa 2.5.2009, a to po tom ako matka bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Na uvedenom mieste bola aj ona v pozícii svedka otca detí, a tiež chcela vidieť svoje vnučky. Matka deti na styk nepripravila. Otec maloletej Lenke adresoval slová, že je jej ocko. Dieťa reagovalo, že ho nechce, že mama robí zle, chce ju dostať do basy. Otec jej povedal, že priniesol knižku, a aby zavolała aj maloletú Žofiu. Matke sa to nepáčilo, otec detí jej chcel nechať sladkosti, ktoré im kúpil, odmietla ich prijať. Dňa 25.7.2009 otec deťom priniesol ovocie, kriedy, oblečenie. Keď prichádzal na určené miesto, matka deťom povedala, aby odišli, následne sa vzdialili na 10 - 20 m. Otec na ne kričal, aby sa vrátili a niečo mu nakreslili. Maloletá Lenka reagovala slovami, že ho nechce. V prípade, ak by stretnutie pokračovalo, podľa toho ako vnímala maloletú K., bola by ochotná komunikovať. Otec chcel deti zaujať, rozprával im, ako by mohli spolu stráviť voľné chvíle. Matka však stretnutie ukončila. Dňa 8.8.2009, keď videla ako otec prichádza, tiež deti vyzvala, aby odišli. Kričal na ne, aby sa vrátili, avšak bezvýsledne. Situácia sa zopakovala aj o dva týždne. Po rozhodnutí Krajského súdu Trenčín, ktorý matku spod obžaloby oslobodil, prestala deti vodiť na určené miesto. V ďalšom období (na matku detí bola opakovane podaná obžaloba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia) na stretnutia s otcom detí vodila v sprievode súkromnej bezpečnostnej služby. Otec sa správal slušne, priniesol im balíčky. Matka sa však správala agresívne, bola vulgárna. V podstate po dobu viac ako 10 rokov, bez pozitívneho výsledku otec prichádzal na miesto, na ktorom mal byť realizovaný jeho styk s deťmi.

Z výsluchu svedka v konaní č. 10P/44/2009 a č. 7P/60/2014 Ing. L. B. vyplýva, že otec prichádzal v určenom termíne na detské ihrisko pri Základnej škole v Cigli. Stretnutia, pokiaľ matka deti priviedla, boli vždy rovnaké - styk sa nerealizoval. Otec ich pozdravil, prihovárал sa im, priniesol darčeky. Po výzve matky adresovanej otcovi, že ich priviedla, aby si styk realizoval, deti odišli. Na určené miesto sa s maloletou G. a K. dostavila aj v sprievode súkromnej bezpečnostnej služby.

Z výsluchu svedka v konaní č. 10P/44/2009 a č. 7P/60/2014 R. I. vyplýva, že navrhovateľka s maloletými deťmi býva v jeho rodinnom dome, riadne sa o ne stará. Uzavrela manželský zväzok s C. ich vzťahy sú usporiadané. Maloletá G. v škole dosahuje výborné vyučovacie výsledky. Pokiaľ ide o maloletú K., matka sa jej v príprave na vyučovanie venuje. Deti manžela matky majú radi. On, ako starý otec pomáha v starostlivosti spôsobom, že deti prepravuje na lekárske vyšetrenia, pre maloletú K. chodil aj do školy. Keď ich matka bola hospitalizovaná v nemocnici, spolu s manželkou sa o ne starali. Deti, keď mali ísť v určenom termíne na stretnutie s otcom, plakali. Museli ich presvedčať, vysvetľovať, aby tam išli, lebo ich matka skončí vo výkone trestu.

PhDr. L. v konaní č. 10P/44/2009 uviedol, že sa pridrižiava znaleckého posudku vypracovaného pre účely konania č. 11P/12/2008. Uviedol, že polymorfná porucha osobnosti nie je poruchou v striktnom medicínskom slova zmysle, je to celoživotný odchýlny vývin osobnosti. Súčasne doplnil, že či určitá osoba (ne)trpí duševnou chorobou posudzuje psychiater.

PhDr. L. pred vyšetrovateľom na polícii dňa 5.5.2010 (č. I. 233 spisu 10P/44/2009) uviedol, že matka detí trpí polymorfnou poruchou osobnosti, ktorá sa prejavuje zveličovaním, dramatizovaním, stávaním sa do pozície obeť a ochrancu detí. Dôvodom správania sa detí k otcovi je ich manipulácia matkou, obmedzovala ich kontakty, maloletá Žofia ho ani nepozná.

Z výsluchu Mgr. U.j v konaní č. 10P/44/2009 vyplýva, že pri vykonaných terénnych prácach matka bola upozornená na to, že v zmysle súdneho rozhodnutia je otec oprávnený s deťmi sa stretávať a ona povinná to rešpektovať. V tejto súvislosti sa netajila tým, že mu nikdy deti nedá, argumentovala konaním v trestnej veci.

Z výsluchu svedkyne R.j v konaní č. 10P/44/2009 vyplýva, že v súvislosti so stretnutiami otca s deťmi vnímala situácie, že len čo deti vystúpili z vozidla plakali. Matka ich priviedla aj v sprievode súkromnej bezpečnostnej služby. Priebeh stretnutí otec nahrával na kameru. Deti od neho utekali a bežali okolo ihriska, darčeky, ktoré im priniesol si odmietli zobrať. Adresoval im slová: „toto sú týrané deti, sprosté teľce“. Okolie to vníma ako show. V tejto súvislosti sa aj podpísala pod petíciu občanov Obce Cigeľ, adresovanú vtedajšej predsedníčke Okresného súdu Prievidza.

Z výsluchu svedka L. v konaní č. 10P/44/2009 vyplýva, že so spoločnosťou V. I. P. Security, s.r.o. Prievidza, matka uzavrela zmluvu o poskytovaní strážnej služby, predmetom ktorej bolo poskytovanie

ochrany jej osobe. Vo väčšine prípadov priebeh stretnutí bol taký, že matka v termínoch určených súdnym rozhodnutím, deti priviedla na detské ihrisko pri Základnej škole v Cigli a následne otcovi adresovala slová, aby styk realizoval. Deťom sa prihovoril, tie sa však rozbehli cez ihrisko smerom do poľa. Stalo sa, že na ne kričal, že ich matka je pedofilka, a ak sa nevrátia pôjde do väzenia. Otec si priebeh stretnutia nahrával na kameru. Deti sa na stretnutie s otcom netešili, na určené miesto sa dostavili z dôvodu, aby sa matke niečo nestalo.

Z výsluchu svedkyne JUDr. R. v konaní č. 7P/60/2014 vyplýva, že pôsobí ako mediátorka. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza účastníkov konania zaradil do priority - zabezpečenie mediácie ako odbornej metódy na uľahčenie riešenia konfliktných situácií v rodinách. S rodičmi sa kontaktovala písomnou formou, matka nereagovala. Otec sa ozval telefonicky, doporučila mu, na ktoré inštitúcie, resp. organizácie sa má obrátiť. Mediácia je založená na dobrovoľnosti, a keďže ju matka odmieta, predložila ako mediátorka o tom správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza.

Z výsluchu Bc. Mgr. T.j v konaní č. 7P/60/2014 vyplýva, že dňa 17.3.2015 medzi matkou detí a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Referát poradensko-psychologických služieb, bola uzavretá Dohoda o spolupráci. Požiadala ich o pomoc ako deti pripraviť na kontakt s otcom, lebo ona sama to nevie zabezpečiť. Spolupráca bola realizovaná už aj v minulosti. Dňa 23.3.2015 odborné poradenstvo poskytla Mgr. Mária Loziňáková - psychologička, zúčastnila sa ho matka s deťmi. Z hľadiska časového nie je možné určiť obdobie, kedy už deti budú ochotné zmeniť postoj k otcovi. Najskôr sa musí vytvoriť dobrý vzťah medzi psychológom a deťmi, čo môže trvať aj niekoľko mesiacov, až následne je možné pracovať na odstránení traumatických zážitkov a vytváraní vzťahu k otcovi. Deti budú absolvovať konzultácie u Mgr. U.j a ich matka prejavila záujem o odborné poradenstvo u nej (svedkyne).

Z písomného vyjadrenia C. v konaní č. 7P/60/2014 vyplýva, že dlhodobo pozoruje maloletú G. a ich trápenie, ktoré sa ho silno dotýka. Zdôverujú sa mu s negatívnymi zážitkami zo stretávania sa s biologickým otcom, popisujú nadávky, vyhrážky a správanie sa akoby cudzieho človeka. V septembri 2012, keď bol v Nórsku mu deti telefonovali, že na poslednom stretnutí sa im pohrozil zabitím, preto sa rozhodol zabezpečiť ochranu svojej rodiny súkromnou bezpečnostnou službou.

Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 2T/235/2007-347 zo dňa 23.4.2009 uznal matku detí vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 23To 93/2009-362 zo dňa 29.9.2009 uvedený rozsudok zrušil a matku spod obžalôb okresnej prokuratúry oslobodil. Za významnú okolnosť odvolací súd považoval to, že maloletá G. sa s otcom nechcela stretávať. Pri posudzovaní miery zavinenia tiež zohľadnil to, že matka síce neumožňovala styk otca s deťmi, avšak subjektívne tak robila preto, že styk im neprospieva ale škodí. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 1T/137/2010-398 zo dňa 3.3.2011 uznal matku detí vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia okrem iného vyplýva, že z vyjadrení matky na hlavnom pojednávaní je možné konštatovať, že v skutočnosti nemá záujem na tom, aby sa maloleté deti s otcom stretávali a kontaktovali. Podľa názoru súdu odmalička v nich pestuje nenávisť voči otcovi. Vo svojej výpovedi uviedla, že pred deťmi sa vyjadřila, že je zlý, že ich bil, je pedofil, a preto od neho museli odísť, že na nich volá políciu, že neplatí výživné, že kvôli nemu bude musieť ísť do väzenia. Súd konštatoval, že deťom treba hovoriť pravdu, avšak z výchovného hľadiska je potrebné, aby si samotné deti vytvorili názor na tvrdenia oboch rodičov, či sú pravdivé. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 3To 41/2011-360 zo dňa 30.5.2011 odvolanie matky zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že je jej povinnosťou prispievať k tomu, aby napriek rozdielnym názorom prispela k zlepšeniu prístupu k otcovi. Podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 1T/134/2010-379 zo dňa 30.1.2013 matka detí je účastná amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 30.1.2013. Dňa 29.12.2014 bola proti matke podaná ďalšia obžaloba pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, konanie vedené na tunajšom súde č. 3T/2/2015 nie je právoplatne skončené.

Uznesením č. ORP-1888/1-OSV-PD-2010 zo dňa 8.11.2010 Okresné riaditeľstvo PZ začalo trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví, lebo zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že páchatel' dňa 2.9.2010 pred objektom Základnej školy v Cigli. potom ako sa matka k nemu rozbehla s úmyslom zabrániť mu v kamerovaní ich spoločných detí, túto odsotil, v dôsledku čoho spadla na zem a udrela si hlavu, čím utrpela otras mozgu s dĺžkou sťaženia obvyklého spôsobu života v dobe dlhšej ako 7 dní. Spisový materiál bol dňa 29.9.2010 predložený k prejednávaniu priestupku na Obvodný úrad v Prievidzi, Odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý konanie podľa § 76 ods. 1 písm. f/ zák. č. 372/1990 Z. z. zastavil.

Dňa 22.8.2013 otec detí sa dostavil na Okresné riaditeľstvo PZ Prievidza za účelom podania trestného oznámenia, ktoré sa týka listu ním zaslaného na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. V liste opísal nevhodné správanie matky, že sa k ním v minulosti správala hrubo, že deti sú

cielene manipulované proti jeho osobe. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zo dňa 22.8.2013 trestné oznámenie bolo odmietnuté. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že možné výchovné prostriedky matky nie sú týraním.

Dňa 4.7.2011 občania Obce Cigľ, podpísaní na listine predložili vtedajšej predsedníčke súdu podanie, z obsahu ktorého okrem iného vyplýva, že sa nedokážu pozeráť ako deti trpia, utekajú s krikom a plačom od otca, ako im nadáva, naháňa s kamerou po ihrisku, že 2.7.2011 aj so svojím otcom na matku vykrikoval, že treba deti uviazať o strom, aby tam zotrvali 2 hodiny. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Prievidza ČVS: ORP-560/OVK-PD-2011 zo dňa 15.8.2011 okrem iného vyplýva, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania, pričom otec detí popieral spáchanie skutku s tým, že pri realizácii styku im on nenadáva. Deti kamerovali len občas a to preto, že ich chcel mať nahraté a tiež, aby mal dôkaz voči matke. Vyšetrovateľ konštatoval, že vzťahy medzi rodičmi sú zlé. Ich konanie súvisí s marením styku otca s deťmi ich matkou. Deti sú zaťahované do konfliktov medzi rodičmi.

Dňa 19.3.2013 na Okresné riaditeľstvo PZ Prievidza bolo zaslané trestné oznámenie od anonymného občana z Cigľa na otca detí, z ktorého okrem iného vyplýva, že na deti mal hnusne kričať, opízlo im nadávať, vyhrážať sa, že keď sa s ním nebudú stretávať, ich matka pôjde do basy, naháňať ich s kamerou okolo školy, kričať, že matka patrí do basy, že je pedofilka. Uznesením zo dňa 18.4.2013 vec podozrenia zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vyšetrovateľ odmietol.

Dňa 5.10.2012 prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza v súvislosti s listom matky Prosba o pomoc pre deti oznámila, že podľa jej názoru ona spôsobila, že deti sa správajú k otcovi tak, ako sa správajú. Uviedla, že je v záujme detí, aby na ne pozitívne pôsobila, vysvetlila situáciu, a neprenášala na ne negatívny vzťah k otcovi.

Zo správy o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 12.1.2010 (č. I. 75 spisu č. 10P/44/2009) vyplýva, že matka sa opakovane vyjadрила, že L. B. je síce biologickým otcom detí, ktoré však nemajú záujem sa s ním stretávať. V prítomnosti kolízneho opatrovníka sa matka pred maloletou Žofiou vyjadrovala veľmi nevhodne s tým, že v žiadnom prípade nedovolí, aby sa deti s otcom stretávali. Zotrvala na svojom presvedčení, že by deťom ublížil.

Zo správy o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 28.9.2010 (č. I. 311 spisu č. 10P/44/2009) vyplýva, že matka pred kolíznym opatrovníkom sa o otcovi vyjadrovala hanobnými, urážajúcimi výrazmi, na ktorých nevhodnosť bola upozornená. Na upozornenie reagovala, že predsa nebude deti viesť láske k pedofilovi. Deťom opisala, ako musela utiecť od ich otca, keď bola tehotná, v posteľnej plachte mala uviazané veci, ktoré si stihla zobrať so sebou. Bez rozpakov pred deťmi používala oslovenie ich otca ako „debil a pedofil“.

Z nasledujúcich správ o prešetrení rodinných pomerov z konania č. 10P/44/2009 (č. I. 755, 809, 812, 828, 830, 884, 1113, 1173) a z konania č. 7P/60/2014 (č. I. 18) vyplýva, že deti otca naďalej odmietajú, nemajú ho rady, nechcú sa s ním stretávať, nemajú k nemu vytvorený žiadny vzťah, cítia sa ponížujúco, je im to veľmi nepríjemné, pred okolím sa hanbia. Ich jediným práním je, aby na ihrisko nemuseli chodiť. Zo stretnutí majú negatívne zážitky. Po príchode na ihrisko pri Základnej škole v Cigli (pred nariadením predbežného opatrenia o dočasnom zákaze styku otca s deťmi), z ihriska odchádzajú. Maloletá G. pred kolíznym opatrovníkom sa vyjadрила, že otcovi aj povedala, že s ním nechcú byť, pričom i za tých možno X-X minút im vykrikuje, že sú sprosté, že nemajú vlastný názor. Otec s matkou sa pohádajú a ľudia, ktorí sa zdržiavajú na ihrisku alebo bývajú v bytovke všetko vidia a počujú. S maloletou Žofiou si pripadajú ako ovce, ktoré ich matka musí priviesť na nejaké miesto a musia tam byť. Pri vyjadrení, že sa nechcú s otcom stretávať, sa obe deti pred kolíznym opatrovníkom rozplakali. V domácnosti matky (č. I. 885 spisu č. k. 10P/44/2009) cítia istotu a bezpečie, ich potreby sú v rodine napĺňané, matka a jej manžel, ktorého volajú otec, sa o nich riadne starajú. Počas prázdnin chodia von s kamarátkami, bicyklujú sa, pomáhajú doma. Kolízny opatrovník uviedol, že zo vzájomného správania matky a maloletých detí je zrejmé, že je medzi nimi vytvorená silná citová väzba. Medzi deťmi sú veľmi pekné súrodenecké vzťahy. Matka so správaním sa detí nemá žiadne problémy, sú zručné, samostatné. V rodinnom dome rodičov má vytvorené veľmi dobré podmienky pre zabezpečovanie osobnej starostlivosti o deti, vzťahy v rodine sú dobré.

Kolíznym opatrovníkom predložil v priebehu konania záznam z výkonu služobnej pohotovosti zo dňa 18.6.2011 (č. I. 457 spisu 10P/44/2009), z obsahu ktorého vyplýva, že otec sa dostavil v stanovenú hodinu na ihrisko. Keď prichádzal k deťom, matka od nich odišla na druhú stranu chodníka vedľa ihriska. Deti sa z miesta, kde stáli začali vzdiaľovať. Otec ich oslovil, že prišiel za nimi a priniesol im nejaké veci do školy. Deti ho nepočúvali, maloletá Lenka mu adresovala slová: „Načo Ste prišli, my Vás nechceme, robíte nám len zle, keby Ste nám radšej platili vyššie výživné.“ V uvedený deň a tiež dňa 4.6.2011 bola privolaná hliadka polície, z predložených záznamov vyplýva, že po stretnutí s otcom deti ušli krížom cez pole domov.

Z ďalšieho (č. I. 930 spisu 10P/44/2009) predloženého záznamu z výkonu služobnej pohotovosti zo dňa 17.11.2012 vyplýva, že za asistencie príslušníka strážnej služby sa matka s obidvomi maloletými deťmi priblížila k otcovi, asi na dva až tri metre, a začala ho hlasno upozorňovať, že priviedla deti na styk, odovzdáva mu ich, a aby ho realizoval. Deti zareagovali odchodom, pričom maloletá Lenka otcovi povedala, že či je slepý, že oni s ním byť nechcú a nebudú. Otec sa ich snažil verbálne zadržať, avšak nereagovali.

Dňa 28.6.2013 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza matke detí oznámil, že bola zaradená do priority: Zabezpečenie mediácie ako odbornej metódy na uľahčenie riešenia konfliktných situácií v rodinách, pre ktoré sa vykonávajú opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Zo správy z poradenského procesu (č. I. 953 spisu č. 10P/44/2009) vyplýva, že dňa 8.2.2013 matka spontánne prejavila záujem o spoluprácu pri pripravovaní maloletej G. a K. na kontakt s otcom. Cieľom spolupráce bolo pomôcť jej pri vytváraní rodičovských zručností v tejto oblasti. Konzultácie sa uskutočňovali v 14 dňových intervaloch. Podľa správy medzi rodičmi je evidentný masívny konflikt, ktorý pretrváva 10 rokov. Deti boli svedkami týchto situácií, ktoré sa vyhrotili až do stavu, keď ich matka na stretnutie s otcom priviedla výlučne v sprievode bezpečnostnej služby. Kontakt detí s otcom sa nikdy nerealizoval. Matka uviedla osobné prekážky, ktoré jej bránia v tom, aby kontakt detí s otcom podporovala. Spolupráca s ňou bola zameraná na zmiernenie jej negatívnych emócií voči bývalému manželovi, zmenu postojov ako matky k stretávaniu sa detí s otcom.

Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoE 105/2013-426 (č. I. 890 spisu č. 10P/44/2009) zo dňa 30.5.2013 zrušil uznesenie okresného súdu, ktorým bola v konaní č. 9E 1/2006 matke opakovane uložená pokuta, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu okrem iného vyplýva, že je potrebné sa zaoberať aj okolnosťami, za ktorých nedochádza k realizácii styku, a tiež poznať názor detí, ktoré sú vo veku, že sú schopné s ohľadom na stupeň svojho vývoja vytvoriť si vlastný názor a posúdiť situáciu, ktorá sa ich týka a prezentovať tak vlastný názor na predmetnú vec.

Listom zo dňa 30.8.2013 tunajší súd v konaní č. 9E 1/2006 žiadal o spoluprácu pri poskytovaní prednostnej psychologicko-poradenskej služby obom rodičom spolu s maloletými deťmi, za účelom zmiernenia aktuálneho postoja detí k otcovi a možnej realizácie styku. Zo správy z poradenského procesu (v č. I. 999 spisu č. 10P/44/2009) vyplýva, že masívny konflikt medzi rodičmi vyústil až do stavu, že matka pri kontakte s otcom využíva súkromnú bezpečnostnú službu na svoju a detí ochranu. Rodičia nie sú schopní spolu komunikovať, navzájom sa obviňujú zo vzniknutej situácie. V takomto extrémnom napätí nie je možné využiť formu spoločných stretnutí. Rodičom bolo odporúčané navštevovať individuálne konzultácie, a tiež matke individuálne poradenstvo pre deti. Pri úvodnom stretnutí s matkou a deťmi za prítomnosti Mgr. T.j a Mgr. U. maloletá G. odmietla spoluprácu. Vyjadrila sa, že nevidí význam v navštevovaní psychológa, má sa s kým porozprávať, hovoriť o biologickom otcovi nechce. Maloletá K. kopíruje správanie svojej staršej sestry a s jej názormi sa stotožňuje. Zo správy ďalej vyplýva, že matke sa podarilo deti zmotivovať a boli zrealizované tri konzultácie. Maloleté deti bezprostredne rozprávali o svojom živote, o škole, o záľubách, o svojej rodine. Otvorene prezentovali, že nemajú záujem o kontakt s otcom. Za otca považujú manžela matky, aj ho tak oslovujú. Povinnosť chodiť na detské ihrisko, kde sa má styk realizovať, je pre ne zaťažujúca, obmedzujúca. Hanbia sa, lebo svedkom tohto stretávania sú deti a dospelí z okolia. Nepripúšťajú žiadnu možnosť zmeny, ktorá by spôsobila, že budú kontakt s otcom akceptovať. Nie sú ochotné na túto tému sa ani rozprávať. Ich jediným cieľom je, aby už na kontakt s otcom nemuseli chodiť. Priebeh tohto stretnutia opisali tak, že prídu na ihrisko a oídu preč. S otcom nekomunikujú. Nepamätajú si na žiaden pozitívny zážitok s otcom, opakovane sú svedkami konfliktov a hádok medzi rodičmi. Počas konzultácie sa nepodarilo s maloletou G. a K. nadviazať vzťah dôvery a akceptácie. V závere správy z poradenského procesu je uvedené, že pokračujúca spolupráca na zmene postojov detí k otcovi a zlepšovania realizácie kontaktu nie je možná, lebo deti na tomto ciele nie sú ochotné spolupracovať.

Z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom vyplýva, že otec detí má vytvorené vhodné bytové podmienky (č. I. 970 spisu č. 10P/44/2009). Na základe žiadosti Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza mu ponúkli psychologické poradenstvo, čo prijal a od 10.12.2013 pravidelne každé dva až tri týždne absolvuje psychologickú konzultáciu, zameranú na spracovanie psychických dôsledkov frustrácie z nemožnosti realizovania rodičovských potrieb voči maloletej G. a K. a na konštruktívne adaptovanie sa dlhodobému stavu nemožnosti realizovania rodičovských práv (č. I. 200 spisu 7P/60/2014).

Z výpovede maloletej G. zo dňa 26.8.2013 z konania č. 9E 1/2006 (č. I. 957 p.v. spisu č. 10P/44/2009) vyplýva, že s otcom sa nechce stretávať a svoj postoj nezmení, chce mať pokoj, on si všetko kameruje, správa sa strašne, nadáva im, že sú sprosté teľce, mama pedofilka, že pôjde do basy. Maloletá K. uviedla, že s otcom byť nechce.

Z výpovede maloletej Lenky v predmetnom konaní (č. I. 25 spisu 7P/60/2014) vyplýva, že keď ich matka vodila na ihrisko pri Základnej škole v Cigli otec im nadával, stretnutia si nahrával na kameru i keď vedel, že sa im to nepáči. Nachádzali sa tam ich spolužiaci, hanbila sa. Pred týmito stretnutiami aj s maloletou Žofiou boli smutné, nervózne, mali strach. Na uvedené miesto však išli, aby tak chránili matku, aby neskončila vo väzení. Otec matke adresoval slová, že je pedofilka, psychicky chorá, že by mala ísť do basy, a i tak tam skončí. Adresoval im slová, že sú sprosté a týrané deti. Stalo sa aj to, že im povedal, že ich zabije. Obdobie, keď sa už s otcom nestretáva, predstavuje pre ňu psychický oddych, relax. Praje si, aby sa s ním nemusela stretávať a svoj postoj už nikdy nezmení. Psychologické poradenstvo nebude absolvovať, doma má pokoj. Predstava o ďalšom stretnutí s otcom v nej vyvoláva strach.

Z výpovede maloletej Žofie v predmetnom konaní (č. I. 27 spisu č. 7P/60/2014) vyplýva, že keď s maloletou Lenkou na ihrisko prišli, otec ich naháňal, vyhrážal sa, nahrával na kameru. Dostavila sa i hliadka polície. Stretnutia prebiehali tak, že prišli na ihrisko, prechádzali okolo neho, mali aj ochranu, aby na nich neútočil. Povedal im aj to, že ich priviaže o strom, zabije, ak sa nevrátia, že matka pôjde do basy. Stalo sa, že sa jej opýtal ako bolo v škole, a že im aj niečo priniesol. Na tieto slová nereagovala, lebo si myslí, že ho to v skutočnosti nezaujima. Má pranie, aby mala dobrý život, a to už bez neho.

Na pojednávaní dňa 12.12.2014 otec detí navrhol, aby do konania vstúpil prokurátor.

Dňa 21.1.2015 Okresná prokuratúra Prievidza oznámila, že do konania nevstupuje.

Z vyjadrenia Základnej školy s materskou školou Koš vyplýva, že vzťahy maloletej K. s ostatnými spolužiakmi triedna učiteľka hodnotí ako veľmi dobré, domáce úlohy si robí poctivo, dosahuje priemerné študijné výsledky. Matka sa o dcéru aktívne zaujíma a podľa jej slov sa snaží dieťaťu s učením a najmä s čítaním pomáhať.

Z vyjadrenia Základnej školy s materskou školou Koš vyplýva, že maloletá Lenka dosahuje výborné výchovno-vzdelávacie výsledky (na koncoročnom vysvedčení v minulom školskom roku mala samé jednotky) a bola jej udelená pochvala riaditeľkou školy. V škole sa správa slušne, v kolektíve je obľúbená a má veľa kamarátov a kamarátiek. Zapája sa aj do mimoškolských aktivít, školu reprezentovala v okresnom kole na dejepisnej olympiáde. Matka sa pravidelne informuje na jej výchovno-vzdelávacie výsledky. Rodičovských združení sa zúčastňuje. Otec sa písomne a telefonicky informoval, aké výsledky dieťa dosahuje.

Z predloženého školského časopisu vyplýva, že maloletá G. sa zapája do mimoškolských aktivít.

Z lekárskej správy MUDr. R. vyplýva, že maloletá Lenka a K. na ošetrenie prichádzajú v sprievode matky, jej manžela alebo starej matky. Vzťah detí s manželom matky sa javí ako veľmi dobrý. V ambulancii sú deti vždy spokojné.

Zo znaleckého posudku č. 2/2014 (č. I. 1000 spisu č. 10P 44/2009) vyplýva, že telesný vývin maloletej G. je normálny. Psychický vývin po intelektovej stránke je nadpriemerný, po stránke osobnostnej zaostáva v rozvoji sociálnych vzťahov a vytvárania si vlastných názorov. Telesný vývin maloletej K. je normálny. Psychický vývin je po intelektovej stránke priemerný, po stránke osobnostnej sa u nej vytvárajú sociálne vzťahy hlavne na členov rodiny, nekriticky preberá názory matky a staršej sestry a koná v ich intenciách. Otec je emočne labilný, dôležitý je pre neho boj so svojou bývalou manželkou, ktorej chce dokázať, že je duševne chorá a pácha trestnú činnosť. Pri svojej snahe o stretávanie sa s deťmi volí nevhodné prostriedky a psychicky im škodí. Matka detí je vzťahovačná, výrazne emočne labilná, ako svoj zmysel života má ochranu detí pred otcom. Koná ako keby boli všetci v ohrození a svoje vzťahovačné myslenie prenáša na deti. Maloletá Lenka má so svojou matkou veľmi blízky citový vzťah, ktorý má až charakter prepletenia, ktoré bráni jej osamostatňovaniu a vytváraniu si vlastného úsudku. Maloletá K. má k svojej matke silný citový vzťah. Matka má k svojim dvom dcéram výrazne silný citový vzťah, ktorý jej však narušuje racionálne uvažovanie o tom, čo je pre ich prospech. Otec proklamuje k dcéram silný citový vzťah. V jeho konaní však na ne neberie ohľad a spôsobuje im traumy. Matka vníma otca ako zvrátenú osobu, ktorý ohrozuje jej rodinu. V takomto duchu ovplyvňuje aj svoje maloleté deti. Medzi deťmi sú bežné súrodenecké vzťahy s dominanciou staršej Lenky. Maloleté deti nedokážu adekvátne posúdiť všetky aspekty ich stretávania sa s otcom, a to kvôli svojmu veku a pre prílišnú previazanosť s matkou. Styk otca s deťmi v prítomnosti matky je zdrojom konfliktov, ktoré na deti vplyvujú negatívne. Obidvaja rodičia vzhľadom k osobnostným vlastnostiam sa dostali do situácie, keď svojim správaním deťom škodia a narušujú ich prirodzený vývin. Odporučil, aby deti boli v dlhodobej starostlivosti odborníka na duševné zdravie. Deti otca odmietajú a okolnosti stretávania s ním pôsobia na nich traumaticky. Z dôvodu, aby sa zamedzilo aspoň sčasti traumatizácií detí a ohrozovaniu ich zdravého psychického vývinu, odporučil v súčasnej dobe styk otca s deťmi zakázať.

Z výsluchu znalca PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc. na pojednávaní (č. I. 141 spisu č. 7P/60/2014) vyplýva, že deti nemajú uspokojené dve základné potreby: bezpečia a autonómie oddelenia sa od rodičov. Je potrebné, aby absolvovali odborné poradenstvo (nie je dôležité, či ho poskytne klinický psychológ alebo

špecializované zariadenie), ktorého úlohou by malo byť, aby si deti k terapeutovi najskôr vytvorili dôveru, cítili a u neho bezpečne a postupom času, by si potom mohli začať vytvárať vlastný úsudok na vec. Možno z krátkodobého hľadiska u detí budú negatívne reakcie, ale z dlhodobého to bude mať pozitívny efekt. Stretávanie s otcom ich traumatizuje. Nenapĺňa pocit bezpečia a správanie matky podporuje skôr vzájomné prepletenie. Ak by stretávanie prebiehalo tak ako doteraz, keď si rodičia vybavujú negatívne emócie vyvolané ich rozchodom a boj medzi sebou sa stal zmyslom ich života (deti sú prostriedkom), traumatizácia by pokračovala. Rodičia by mali prehodnotiť, čo je v živote pre nich a ich deti dôležité, zefektívniť svoje konanie. Zmysel má postupné ukludnenie situácie. Traumatické skúsenosti s otcom, následne u detí vytvárajú negatívne skúsenosti. Za účelom, aby sa docielilo ich otupenie, vytratenie, je potrebné prerušiť stretávania s otcom. Pomoc odborníka - psychológa u rodičov bude mať zmysel vtedy, ak by boli k sebe viac kritický. Odborník psychológ, u ktorého deti budú absolvovať poradenstvo (bez prítomnosti rodičov) by mal byť lepším modelom rodiča. Je vhodné, aby ním bola osoba, ku ktorej už majú vzťah vytvorený. Ide o dlhodobú záležitosť a odhaduje, že tento proces môže trvať rok - dva. Problémom u otca je to, že prílišné nútenie u detí vyvolávalo opačnú reakciu, odpor voči stretávaniu. Nebolo tiež vhodné, aby si rodičia stretávania nahrávali na kameru, aby bola prítomná súkromná bezpečnostná služba alebo príslušníci rodiny. Tak boli deti neverbálne informované, že sú v nebezpečnej situácii. U detí sa aj tým umocnilo nastavenie, že otec je nebezpečný, ohrozuje ich a treba sa brániť, najlepšie únikom k matke a spojením sa s ňou. Ak by deti boli odňaté z rodinného prostredia matky, takej zmene by nerozumeli, vnímali by ju tiež traumaticky a nemožno vylúčiť skratové reakcie, napr., že by si mohli ublížiť. Správanie sa matky je účelové, je súčasťou boja s protistranou, za účelom udržať si deti u seba a zabrániť im v styku s otcom. Na to používa vyhýbavý zvládací štýl. Deti nevyrastajú v prostredí, v ktorom by trpeli nedostatkom, a kde by ich niekto výrazne psychicky a fyzicky ohrozoval pod vplyvom duševnej choroby. Podľa jeho názoru, matka duševnou chorobu netrpí, to by však musel posúdiť znalec konzultant - psychiater, ak by matka detí sa tomuto vyšetreniu podrobila.

Podľa vyjadrenia PhDr. Ľubice Pastorekovej, klinického psychológa (č. l. 897 spisu č. 10P/44/2009) z pohľadu psychického vývoja detí je potrebné doriešenie stresujúcej situácie - konfliktov, ktoré pri kontaktoch detí s biologickým otcom, medzi rodičmi prebiehajú.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa § 25 ods. 4 Zák. o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k záveru, že návrh matky o zákaz styku otca s deťmi je opodstatnený sčasti.

Právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností, ktoré vychádza z čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Ide teda o obojstranné právo. Jeho obsahom je tak právo rodiča na kontakt s dieťaťom, ako aj právo dieťaťa na starostlivosť zo strany rodiča. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, resp. s ním nebýva v spoločnej domácnosti, je v prevažnej miere vylúčený zo sústavného výkonu rodičovských práv a povinností. K ich výkonu dochádza realizáciou styku s dieťaťom. Kontakt rodičov s maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom, že sa ho zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s maloletým dieťaťom. Právo styku sa premieňa aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom (Gorgulu versus Nemecko), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov (Hansenová proti Turecko).

Z psychologického hľadiska cieľom výchovy dieťaťa jednoznačne je jeho všestranný vývoj na fungujúcu citovo a psychosociálne zrelú ľudskú osobnosť, s produktívnou sociálnou orientáciou.

Ako to už bolo uvedené, dieťa má právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a je predovšetkým na nich, aby svojím správaním, najmä vzájomnou úctou a toleranciou vytvárali pri realizácii styku bezkonfliktné prostredie pre zdravý vývin dieťaťa.

Výnimkou z pravidiel o povinnosti dbať na pravidelný kontakt rodičov s dieťaťom je prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo stretávanie s jedným z nich obmedzené, alebo zakázané. Ide pritom o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia alebo zákazu styku, je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Avšak aj takéto rozhodnutie musí byť zabezpečené vytvorením predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Pokiaľ teda súd svojím

rozhodnutím styk rodiča s dieťaťom obmedzí alebo zakáže (situácia, že styk je zakázaný na dobu určitú), mal by súčasne urobiť vhodné opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené, napr. nariadením odborného poradenstva.

Zákon explicitne neustanovuje, čo možno zahrňovať pod normu obsahujúcu relatívne neurčitý pojem „záujem maloletého dieťaťa“. Tento pojem rozvíja judikatúra súdov. Nemožno rozporovať, že by vyrastanie v stabilnej atmosfére pokoja, harmónie, porozumenia, lásky, v ktorom výchova smeruje k pozitívnemu rozvoju osobnosti, mravného, duchovného a sociálneho rozvoja, nadania, nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Preto záujem dieťaťa pri rozhodovaní o obmedzení, resp. zákaze styku rodiča s ním možno vidieť aj v ochrane fyzického a psychického zdravia (napr. z dôvodu vytesnania si a následného nepripomínania negatívnych zážitkov vo vzťahu k rodičovi), v dôsledku jeho ochrany pred možnou neurotizáciou a chronifikovaním až psychotizáciou dieťaťa, z dôvodu styku s druhým rodičom.

Pri rozhodovaní o návrhu niektorého rodiča na obmedzenie, prípadne zákaz styku druhého rodiča s dieťaťom, je pritom nevyhnutné spoľahlivo zistiť pravý dôvod, pre ktorý bol takýto návrh na súd podaný. Pokiaľ sa rodič v podanom návrhu odvoláva na záujem dieťaťa daný aj tým, že sa nechce s druhým rodičom stretnúť, tak judikatúra súdom ukladá jednoznačnú povinnosť rozlíšiť, či realizácia styku rodiča skutočne ohrozuje záujem dieťaťa, alebo či ide o predstieraný stav, vyvolaný zámerne pôsobením rodiča, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Smerodajným pre posúdenie týchto skutočností sú dôvody, na ktoré sa rodič navrhujúci obmedzenie alebo zákaz styku odvoláva, ale aj to, či vôbec hľadá riešenia a navrhuje ďalší postup na nápravu vzťahov.

V konaní vo veciach maloletých, ktoré možno začať i bez návrhu sa súd naďalej spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je jeho zodpovednosť za zistenie skutkového stavu.

Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004 na čas po rozvode upravil styk otca s maloletou G. a K. tak, že je oprávnený sa s nimi stretávať každý týždeň v sobotu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky. Pri rozhodovaní vychádzal z toho, že základná otázka pre úpravu styku - záujem detí, bola vyriešená výsledkami znaleckého dokazovania v konaní č. 13NcP/492/2003. Podľa znaleckého posudku PhDr. Ľudovíta Juráša bolo v záujme správneho telesného a duševného vývoja detí upraviť styk otca s nimi, pričom znalec doporučil, aby frekvencia kontaktu bola výsledkom dohody rodičov, ktorí mali vzájomne normalizovať a harmonizovať svoje vzťahy a výchovné vplyvy na deti aj v podmienkach oddeleného partnerského spoluzitia, ako rodičia. Pri psychodiagnostickom vyšetrení rodičov bolo zistené, že sú nevyzreté, labilné osobnosti s konfliktogénnym potenciálom. Maloletá G. (K. v čase znaleckého dokazovania bola vo veku 11 mesiacov) vo vzťahu k matke verbalizovala pozitívny citový vzťah a k otcovi negatívny. V projektívnych testoch však vykazovala pozitívnu citovú väzbu k otcovi, ktorá ale bola vytesňovaná výchovným vplyvom matky a jej prostredia. Matka pri psychodiagnostickom vyšetrení sa vyjadrila, že nikdy nebude styk detí s otcom realizovať. Argumentovala potrebou chrániť ich pred ním, pretože ho pristihla v situácii sexuálneho zneužívania maloletej G., v ktorej súvislosti na neho podala trestné oznámenie. V tom čase však už rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 2T/198/2003-203 zo dňa 9.7.2004 (č. I. 6 znaleckého posudku PhDr. Ľudovíta Juráša) bol otec detí spod obžaloby pre trestný čin sexuálneho zneužívania oslobodený, nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Tunajší súd o zmene úpravy styku rozhodol rozsudkom č. k. 13P/313/2005-60 zo dňa 5.8.2005 tak, že bude realizovaný v prítomnosti matky na detskom ihrisku pri Základnej škole v Cigli. Podľa zisteného skutkového stavu, otec sa posledné dva roky s maloletou Lenkou nestretol, s maloletou Žofiou v kontakte vôbec nebol, nevytvoril sa medzi nimi obojstranný citový vzťah. Rodičom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v psychologickom poradni. Dňa 31.7.2005 otec podal podnet na začatie konania o zmenu výchovného prostredia, ktorý odôvodnil tým, že matka mu bezdôvodne a zámerne neumožňuje stretnutie s deťmi. Po vykonanom dokazovaní (ako to už tiež bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia) Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 13P/354/2007 zo dňa 7.10.2008 rozsudok č. k. 8C/111/2003-70 zo dňa 21.10.2004 v časti o výchovnom prostredí maloletých nezmenil z dôvodu, že deti sú silno naviazané na matku, a ak by jej boli odňaté, došlo by k trvalému narušeniu ich psychického a fyzického vývoja. Súd pritom konštatoval, že vzťahy oboch rodičov sú naďalej vážne narušené, negativistické, nevraživosť ich vedie k podávaniu rôznych návrhov na súd, políciu. Poukázal aj na znalecký posudok z konania č. 13NcP/492/2003. V konaní bolo zistené, že pre odmietavý postoj matky nebolo možné realizovať pomoc Referátu poradensko-psychologických služieb. Vzájomným návrhom v konaní č. 8P/38/2006 sa otec domáhal pozbavenia výkonu rodičovských práv u matky, ktorý návrh zobral späť. Návrhom zo dňa 9.2.2009 opätovne navrhol zmenu výchovného prostredia detí a zverenie do jeho osobnej starostlivosti na tom skutkovom základe, že matka deti na styk nepripravuje. Dňa 30.10.2009 návrh zobral späť a súd konanie uznesením č. k. 11P/6/2009-25 zo dňa 30.10.2009 zastavil. Následne v konaní č. 13P/469/2010-111 vzájomným návrhom sa domáhal zákazu styku matky a jej rodičov s deťmi,

ktorý odôvodnil tým, že sú týrané, matka sa k ním správa manipulatívne, počas konania vzájomný návrh zobral späť a súd konanie zastavil. Na matku detí tiež podával trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Matka sa opakovane domáhala zákazu styku otca s deťmi, a to dňa 17.1.2006, pričom poukázala na konanie č. 2T/198/2003 (súd návrh po zistení, že otec bol spod obžaloby oslobodený, zamietol), ďalej dňa 22.11.2006, ktorý odôvodnila tým, že deti sa s ním odmietajú stretávať, že ako otec sa správa nevhodne, priestor pred domom, kde ona s deťmi býva si nahráva na kameru (súd návrh zamietol po zistení, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov, tiež konštatoval, že rozvod rodičov neznamenal ukončenie konfliktu medzi nimi a uložil im zúčastňovať sa po dobu jedného roka rodinnej terapie), ďalej dňa 25.3.2008 na tom skutkovom základe, že deti naďalej stretnutia s otcom odmietajú a zákaz styku je v ich záujme, ochrany zdravia a ľudskej dôstojnosti (súd s poukazom na závery znaleckého posudku PhDr. Jána Šútovca, v ktorom nebolo preukázané, že by otec ohrozil zdravý psychický vývoj detí, návrh zamietol). V konaní č. 11P/12/2008 bol predložený úradný záznam zo dňa 17.11.2008, vyhotovený Mgr. Máriou Fazekašovou z výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s deťmi dňa 15.11.2008 a zo dňa 4.3.2008 o záveroch psychosociálnej práce s rodinou, z ktorých vyplýva, že situácia bola traumatizujúca, čo uvedená psychologička ako svedkyňa potvrdila aj pred súdom, matka sa o otcovi vyjadrovala ako o pedofilovi, a že cieľnú párovú terapiu nebolo možné realizovať, lebo miestnosť, v ktorej mala byť realizovaná opustila. Ďalší návrh o zákaz styku otca s deťmi podala dňa 13.9.2010, ktorý odôvodnila incidentom, ku ktorému došlo dňa 2.9.2010 pred Základnou školou v Cigli, dňa 10.8.2012 návrh zobrala späť a súd konanie č. 13P/469/2010 zastavil. Zo správ predložených kolíznym opatrovníkom v predmetom konaní vyplýva, že počas šetrenia rodinných pomerov sa matka v prítomnosti detí vyjadrila, že v žiadnom prípade nedopustí, aby otec mal umožnené sa s nimi stretávať, že ich nebude viesť láske k pedofilovi a používala tiež iné hanobné, urážajúce výrazy. Otec sa pritom dlhodobo domáhal v konaní č. 9E 1/2006 výkonu rozhodnutia o úprave styku s deťmi.

Uvedené zistenia sú podkladom pre záver, že matka sa snažila otca vylúčiť zo života ich spoločných detí, nemala rešpekt k jeho právam. Matkou, orgánom činným v trestnom konaní oznamované jeho údajné správanie ako naplňujúce znaky trestného činu, nebolo preukázané, spod obžaloby bol oslobodený.

V konaní č. 13NcP/492/2003, č. 11P/12/2008 z vypracovaných znaleckých posudkov bolo tiež zistené, že matka deti vychováva proti otcovi. Pokiaľ ide o znalecký posudok vypracovaný pre účely predmetného konania PhDr. Milošom Šlepeckým, CSc. aj z neho vyplýva, že matka vníma otca ako zvráteného človeka, ktorý ohrozuje jej rodinu a v podstate v takomto duchu ovplyvňuje aj maloletú G. a K. Matka na určené miesto, podľa rozsudku o zmene úpravy styku začala deti vodiť v súvislosti s trestným konaním, v ktorom vystupovala ako obžalovaná. Medzi rodičmi nebolo sporné, že deti otca odmietali, styk sa nerealizoval. Na stretnutie s ním totiž prichádzali s informáciami od matky, ktorá im opísala za akých dramatických okolností od otca odišla. Počuli aj slová o jeho osobe s nevhodnými výrazovými prostriedkami (debil, pedofil). Deti otca bližšie nepoznali a boli voči nemu negatívne nastavené postojom ich matky. Umocňovala tak v nich pocit, že otec v ich živote nie je potrebný. Pokiaľ im aj neskôr hovorila, že na stretnutie s otcom musia ísť, tak to odôvodňovala tým, že v opačnom prípade ona skončí vo výkone trestu odňatia slobody. Dôležitosť stretávania sa s otcom, teda jeho pozitívnu úlohu v ich živote nevysvetľovala (psychická príprava na stretávanie sa s druhým rodičom).

Otec v určenom čase, ako to už bolo uvedené, na ihrisko pri Základnej škole v Cigli prichádzal. Tu sa stretával aj s matkou detí, pričom išlo o rodičov pôsobiacich proti sebe. Otec sa odmietal podriaďiť režimu, ktorý fakticky zaviedla matka.

V konaní z vypracovaného znaleckého posudku PhDr. Miloša Šlepeckého, CSc. bolo zistené, že obaja rodičia, vzhľadom k svojim osobnostným vlastnostiam sa už dostali do situácie, keď narušujú prirodzený vývin detí. Vedú medzi sebou dlhoročný spor a tento sa stal zmyslom ich života. Deti sa potom stávajú svedkami (rukojemníkmi) ich správania sa, prejavov nekontrolovaných emócií a agresie. Pre deti je takéto stretávanie veľmi stresujúce, vytvára u nich negatívne emócie, so snahou čo najskôr z tejto situácie uniknúť. Nedochádza k vytváraniu vzťahu otca s deťmi. Doterajšie znalecké posudky pritom konštatovali vhodnosť styku otca s deťmi, za predpokladu zlepšenia vzťahov medzi rodičmi.

Otec namietal závery vypracovaného znaleckého posudku. S deťmi sa chce stretávať, slušne sa k ním správal, súčasne prejavil ľútosť nad tým, čo musia prežívať. Matka ale odmieta rešpektovať súdne rozhodnutie o úprave styku, pričom trpí polymorfnou poruchou osobnosti.

Znalec PhDr. Miloš Šlepecký, CSc. na pojednávaní vysvetlil, že zo strany oboch rodičov nebolo napríklad vhodné, aby si stretávanie nahrávali na kameru, aby boli prítomní rodinní príslušníci, či súkromná bezpečnostná služba. Tak boli deti neverbálne informované, že sú v nebezpečnej situácii. U detí sa aj tým umocnilo nastavenie, že otec je nebezpečný, ohrozuje ich a treba sa brániť.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec si skutočne na kameru nahrával stretnutia, čo pred súdom vysvetlil tým, že potreboval dôkaz. V určenom čase na ihrisko pri Základnej škole s ním z rovnakého dôvodu prichádzali i rodičia, čo vo svojej výpovedi potvrdili. Deti tak boli neverbálne aj otcom informované, že sú v nebezpečnej situácii, z ktorej hľadali únik. Pokiaľ následne na ne kričal, aby sa vrátili, nemohlo to mať aj z tohto dôvodu efekt.

Otec namietal, že by deťom adresoval slová, ktoré by sa ich mohli vnútorne dotknúť. V konaní pritom boli ako svedkovia vypočutí aj R. U., z výpovede ktorej vyplýva, že keď deti z ihriska utekali, adresoval im slová, že toto sú týrané deti, sprosté teľce a L. X., z výpovede ktorého vyplýva, že keď deti z ihriska utekali smerom do poľa, otec na ne kričal, že ich matka je pedofilka, a ak sa nevrátia pôjde do väzenia. Pri posudzovaní vieryhodnosti svedkov súd zistil, že nemali záujem na výsledku konania. V predmetnom konaní pred súdom, znalcom a i kolíznym opatrovníkom, a aj vo veci č. 9E 1/2006 obe deti uviedli, že otec im uvedené slová, resp. niektoré z nich adresoval. V účastníckej výpovedi na pojednávaní otec pritom opakovane matku označoval za psychicky chorú, a že je to ona, kto pohlavne zneužíval maloletú G.. Na určené miesto prichádzal, situácie však boli napäté, keďže styk sa nikdy nerealizoval. Pri posudzovaní aj v tomto kontexte je možné dospieť k záveru, že uvedené slová vyslovil. Zostali pritom slovami, ktoré deti pri ich negatívnom nastavení voči jeho osobe vnímali ako veľmi ubližujúce. Slovami, ktoré ich tiež upozorňovali, že otec je pre ne nebezpečný. Súčasne je potrebné uviesť, že ale, ak by matka deti na styk s otcom dostatočným spôsobom pripravila (t. j. bola aktívna pri vytvorení predpokladov pre bezproblémovú realizáciu styku), zdôrazňovala i jeho dôležitosť ako druhého rodiča v ich živote, napäté situácie, pri ktorých sa použijú i slová, ktoré už nie je možné zobrať späť, by s najväčšou pravdepodobnosťou nevznikli. Súd samozrejme nechce nijako ospravedlniť uvedené konanie otca.

Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, obmedzenie alebo zákaz styku je výnimočným riešením a je zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len vážnymi okolnosťami na strane dieťaťa.

Z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že aktuálne nie je v záujme detí nútiť ich do nedobrovoľného kontaktu s otcom (odmietajú ho), okolnosti stretávania sa s ním pôsobia na nich traumatizujúco, stresujúco, vytvárajú u nich negatívne emócie. Takéto situácie ohrozujú ich zdravý psychický vývin. Tiež podľa predloženej správy od PhDr. Z. P., klinického psychológa z pohľadu psychického vývinu detí je potrebné doriešenie situácie, keďže pri kontaktoch s biologickým otcom dochádza ku konfliktom, ktoré sú stresujúcim faktorom pre deti.

Na základe uvedených skutočností (ohrozenie zdravého psychického vývoja), ktoré vyšli v dovtedajšom konaní najavo, záujem detí si vyžiadal i zásah spôsobom poskytnutia predbežnej ochrany.

Zákazom styku s dieťaťom sa pritom rodičovi celkom odoberá právo stykať sa s ním.

Zákaz styku s dieťaťom možno vysloviť na neurčitú dobu, bez časového obmedzenia, alebo aj na dobu určitú, ak bude možné ustáliť dobu, počas ktorej má zákaz tohto styku trvať (túto otázku už riešila právna teória).

Medzi deťmi a otcom sa doteraz nevytvorili citové väzby. Pri stretnutiach s ním preto ani nemohli získavať zážitky, ktoré by vychádzali zo vzťahu naplneného láskou, náklonnosťou, z túžby mať otca pri sebe, byť v jeho prítomnosti. Ako to už bolo uvedené, prvotná príčina spočíva v snahe matky vylúčiť otca zo života detí. Až potom nasledovala reakcia otca zvrátiť matkou nastolený stav, a to i nevhodnými prostriedkami (napr. použitie kamery, prítomnosť príbuzných).

Znalec odporučil aktuálne, t. j. nie bez časového obmedzenia, styk zakázať. Počas obdobia, keď otcovi právo stretávať sa s deťmi bude odobraté, má sa pritom najskôr (prvý krok) docieľiť stav, že sa budú cítiť bezpečne, že sa u nich vytratia negatívne emócie, že situácia sa upokojí. Aj za týmto účelom majú byť v starostlivosti odborníka na duševné zdravie. Vytvorenie resp. naplnenie pocitov bezpečia by však malo mať trvalý charakter, aby bolo možné pokračovať (postupovať krokov - úkonov) v procese vytvárania si vlastných názorov na otca, a teda vzťahov s ním. K tomu je potrebné, aby si aj rodičia uvedomili, čo je pre nich dôležité, aby prehodnotili svoje správanie. Po nariadení predbežného opatrenia o dočasnom zákaze styku, súd vo veci určil termíny pojednávaní. Mal pritom možnosť vnímať, že rodičia sú naďalej v pozícii konfliktného až nenávisťného vzťahu. Stále si neuvedomili, že to na psychiku ich detí kladie neúmerné požiadavky. Deti sa v prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôžu cítiť dobre. Tiež je ale dôležité docieľiť stav, že ak sa v budúcnosti s otcom stretnú bez matky, aby ich „nesprevádzal“ pocit, že rodičia sú stále v nepriateľskom postoji. Za týmto účelom je potrebné, aby matka začala otca ako druhého rodiča akceptovať, zmiernila negatívne nastavenie voči nemu. Deti totiž aj z neverbálnych prejavov rodiča vycítia jeho vzťah k druhému rodičovi, čo ich môže pri kontakte s ním ovplyvňovať (pozitívne alebo negatívne).

Predbežne zakázaný styk otca s maloletými deťmi situáciu trvale nevyriešil. Dosiahlo sa však to, že deti neboli vystavené traumatizujúcim situáciám, zážitkom. Rodičia, hoci mali na to časový priestor, vo vzťahu k sebe neprehodnotili doterajšie postoje, naplnené nepriateľstvom, ktoré ohrozujú ich deti. Pri posudzovaní v týchto súvislostiach a tiež za zistenia, že deti k otcovi nemajú vytvorený vzťah, a teda ani nemôže dôjsť k ochladeniu citových väzieb, súd dospel k záveru, že je potrebné prijať výnimočné riešenie a otcovi styk s deťmi zakázať, avšak na časovo obmedzené obdobie. V každom prípade rozhodovania súdov vo veciach starostlivosti o maloletých, záujem dieťaťa je prioritou a má prednosť pred záujmom rodiča. Platí premisa, že ochrana záujmov dieťaťa vyžaduje, aby boli chránené proti všetkým zásahom, bez ohľadu na to, odkiaľ prichádzajú, akým spôsobom, či priamo, či nepriamo sú uskutočnené.

Ak by súd styk otca s deťmi (na dobu určitú) nezakázal, je možné vysloviť predpoklad, že by prebiehal tak ako v období pred nariadením predbežného opatrenia a ohrozovanie zdravého psychického vývinu detí, by pokračovalo. Súd musel rešpektovať aj špecifickosť prípadu.

S prihliadnutím na čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva si súd uvedomuje, že pri rozhodovaní je potrebné prihliadať aj na preferencie samotných detí, ktoré získavajú na váhe so zvyšujúcim sa ich vekom. V tejto súvislosti však nemožno obchádzať to, že súd je súčasne povinný vytvoriť predpoklady pre dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami detí a oprávneného rodiča, aby prerušený kontakt mohol byť obnovený (porovnaj Nuutinen proti Finsku), a to perspektívne.

Z čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa pritom nemožno vyvodiť, že by názor dieťaťa, o ktorom je v súdnom konaní rozhodované, bol pre všeobecný súd zaväzujúci a že by sa nemohol od neho odchýliť. V opačnom prípade by totiž bolo akékoľvek súdne konanie nadbytočné, lebo by postačovalo, aby sa všetky dotknuté osoby a orgány dozvedeli o názore dieťaťa, a z neho by potom pri svojej rozhodovacej činnosti ďalej vychádzali.

Stav, v ktorom sa deti ocitli bol vyvolaný pôsobením oboch rodičov (s väčším, či menším podielom viny). Matka vníma otca ako zvráteného človeka a v tomto duchu dlhodobo ovplyvňuje aj deti, čím vyvolala ich odmietavé správanie v kontakte s druhým rodičom. Ako to už bolo uvedené, otec sa následne zase snažil zvrátiť matkou nastolenú jednostrannú výchovu, avšak spôsob, ktorý na to použil (kamera, účasť príbuzných, slovné výmeny názorov s matkou) deti skôr viac zastrašil, ako pozitívne motivoval vo vytváraní vzťahu k ním. V takomto prípade a za súčasného konštatovania, že otec sa vo vzťahu k maloletej Lenke nedopustil trestnej činnosti, sa musia urobiť kroky, aby sa začal vytvárať vzťah medzi otcom a deťmi za psychoterapeutického pôsobenia na rodičov, ako aj deti. Vo vzťahu k obidvom rodičom treba zdôrazniť, že ciele výchovy dieťaťa sú sformulované v čl. 29 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý je súčasťou nášho právneho poriadku. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Obidvaja sú povinní prekonať vzájomnú averziu, vybudovať korektné vzťahy, ktoré budú viesť aj k vytvoreniu vzťahu otca s deťmi, ktorý následne bude základom pre styk.

Podľa znalca PhDr. Miloša Štepeckého, CSc. odborník, u ktorého deti budú absolvovať poradenstvo, by mal byť osobou, ktorú poznajú, aby jej dôverovali, pričom celý proces môže trvať rok - dva. Z výpovede Bc. Mgr. T. Zaťkovej vyplýva, že nie je možné určiť obdobie, kedy už deti budú ochotné zmeniť postoj k otcovi, len vytváranie dobrého vzťahu medzi deťmi a psychológom môže trvať niekoľko mesiacov. Následne bude možné pracovať na odstránení traumatických zážitkov a vytváraní vzťahu k otcovi. S poukazom na uvedené zistenia súd ustálil obdobie, počas ktorého bude trvať zákaz styku, a to 18 mesiacmi od právoplatnosti rozsudku, a ktoré sa javí ako dostatočne dlhé za týmto účelom, a počas ktorej doby súčasne uložil deťom podrobiť sa individuálnemu odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na Referáte poradensko-psychologických služieb. Rodičom tiež uložil na uvedenom úrade podrobiť sa v dĺžke 9 mesiacov od právoplatnosti rozsudku individuálnemu poradenstvu a následne spoločnému poradenstvu v dĺžke 9 mesiacov, za účelom nadobudnutia schopnosti naučiť sa spolu navzájom komunikovať aj o výchove detí, a ktoré opatrenie bude plniť ochrannú funkciu, napomáhať vytvoreniu prostredia, ktoré zabezpečí, že deti už nebudú ohrozované na svojom zdravom psychickom vývine (ktorý stav súd vyhodnotil ako podstatnú zmenu pomerov v porovnaní s predchádzajúcimi konaniami o zákaz styku). Po uplynutí doby 18 mesiacov na základe nového procesného návrhu otca detí, resp. bez návrhu sa začne konanie o úprave styku, prípadne aj o ďalšom odbornom poradenstve s poukazom na posúdenie aktuálneho stavu a jeho porovnania so stavom predchádzajúcim.

V priebehu konania dňa 17.3.2015 matka uzavrela Dohodu o spolupráci na Referáte poradensko-psychologických služieb Prievidza, za účelom poskytovania individuálneho psychologického poradenstva a pomoci deťom, z jej obsahu však vyplýva, že spolupráca môže byť ukončená po dohode. Ak by teda povinnosť nebola uložená súdnym rozhodnutím, mohla by nastať situácia, že by matka

Dohodu o spolupráci ukončila predčasne. Poradenstvo, ktoré otec absolvuje na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom je zamerané na spracovanie psychických dôsledkov frustrácie a na konštruktívne adaptovanie sa stavu nemožnosti realizovania rodičovských práv. Súd mu tiež uložil absolvovať odborné poradenstvo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na Referáte poradensko-psychologických služieb z dôvodu, ktorý je uvedený v tomto rozhodnutí.

Pokiaľ sa matka domáhala zákazu styku otca s deťmi na časovo neobmedzené obdobie, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol, ako neopodstatnený z dôvodov, ktoré sú už tiež v rozhodnutí uvedené. Predmetom konania bol aj vzájomný návrh otca o zákaz styku matky s deťmi, a o zmenu výchovného prostredia.

Z predložených správ o prešetrení rodinných pomerov, z výpovede detí, svedka R. I., písomného vyjadrenia C. K., školy vyplýva, že v domácnosti matky sú potreby maloletej G. a K. napĺňané, matka sa o ne riadne stará, deti majú veľmi pekné súrodenecké vzťahy, pričom vzťahy v rodine sú dobré. Maloletá G. dosahuje výborné výchovno-vzdelávacie výsledky, bola jej riaditeľkou školy udelená pochvala. Maloletá K. dosahuje priemerné študijné výsledky, matka sa však o dieťa aktívne zaujíma, pomáha jej v príprave na vyučovanie. Podľa lekárskej správy MUDr. R. Maslenovej deti na vyšetrenie prichádzajú v sprievode matky, jej manžela alebo starej matky. Maloletá G. podľa znaleckého posudku má s matkou veľmi blízky citový vzťah, a maloletá K. silný citový vzťah. Podľa znalca na pojednávaní dňa 13.3.2015, ak by deti boli odňaté z rodinného prostredia matky, resp. jej bolo zakázané stykať sa s nimi, tejto zmene by nerozumeli, vnímali by ju traumaticky, nemožno pritom jednoznačne vylúčiť skratovú reakciu, že by si ublížili (sebapoškodzovanie). S poukazom na uvedené zistenia, zmena výchovného prostredia u detí nie je v ich záujme, navyše deti k otcovi nemajú vytvorený žiadny vzťah, preto súd vzájomný návrh otca zamietol. Z ustanovenia § 25 ods. 4 Zák. o rodine pritom vyplýva, že súd „môže“ zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Zákaz styku matky s deťmi nie je v ich záujme.

Otec detí navrhoval nariadiť vo veci kontrolné znalecké dokazovanie. Poukazoval na to, že matka pred znalcom PhDr. Milošom Šlepeckým, CSc. odmietla vypovedať a psychologického vyšetrenia sa nezúčastnila.

Z vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že matka sa k znalcovi dostavila, súčasne uviedla, že využíva svoje právo a odmieta vypovedať a zúčastniť sa psychologického vyšetrenia.

Z ustanovenia § 131 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dôkazom je výsluch účastníka iba vtedy, ak ho súd ako procesný prostriedok nariadil. Vtedy je účastník povinný dostaviť sa na súd. Zákon mu ukladá povinnosť vypovedať pravdu, nič nezamľčovať. Porušenie tejto povinnosti však nemá za následok trestné stíhanie, pretože nejde o krivú výpoveď. K výpovedi nemožno účastníka nijako donútiť, a to ani v nesporovom konaní (porovnaj s. 344 Obč. súdny poriadok Števek/Ficová a kolektív 2009). Vynútiť možno iba jeho dostavenie sa na súd. Ak odmietne účastník pred súdom vypovedať, uvedie sa táto okolnosť bez ďalších opatrení do zápisnice. To isté platí, ak účastník odmietne oznámiť znalcovi určité skutočnosti, odpovedať na jeho otázky, urobiť testy, lebo je v tomto prípade v rovnakom postavení ako pri svojej výpovedi pred súdom (porovnaj s. 893, s 911 Drápal/Bureš a kolektív Občiansky súdny rád I. 2009).

S poukazom na uvedené zistenia, súd vo veci kontrolné znalecké dokazovanie nenariadil (matka uviedla, že znova využije svoje právo), a ani nepristúpil k výsluchu, resp. k opakovanému výsluchu svedkov, označených otcom v podaní z 15.12.2014 č. I. 44 spisu č. 7P/60/2014 (PhDr. Ján Šútovec, Ing. L. B. a R. I. boli vo veci vypočutí, PhDr. Daniela Šútorová deti a rodičov nevyšetrila bola zo zoznamu znalcov vyčiarknutá, PhDr. Andrej Benkovič pre účely trestného konania znalecký posudok nevypracoval, Mgr. Daniel Ferkodič s deťmi a matkou nebol v kontakte, pričom právne posúdenie veci je úlohou súdu, C. Zima sa vyjadril písomne, pretože pracuje v zahraničí, pokiaľ ide o výsluch Z. I., k rodinnému prostrediu matky sa vyjadril R. I.).

Záujmy detí by nemohli byť podporené výsluchom ďalších svedkov. Tieto záujmy by naopak najlepšie naplnilo usporiadanie vzťahov medzi rodičmi, pretože práve rodičia (a nie svedkovia) nesú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj detí, pričom základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zák. o rodine).

V súvislosti s tým, že otec detí opakovane poukazoval na úradné záznamy od Mgr. Márie Fazekašovej súd udáva, že pre rozhodnutie vo veci je podstatný stav v čase vyhlásenia rozsudku, ktorý neodôvodňuje zmenu výchovného prostredia u detí.

Súd tiež poukazuje na to, že právo na súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci. Podľa vyjadrenia znalca PhDr. Miloša Šlepeckého CSc. na pojednávaní dňa 13.3.2015 deti nevyrastajú v prostredí, v ktorom by trpeli nedostatkom, a kde by ich niekto výrazne psychicky a fyzicky ohrozoval pod vplyvom duševnej choroby.

Správanie matky hodnotil v súvislosti s jej psychickým stavom skôr za účelové, súčasť boja, ako si ich udržať u seba, a zabrániť v styku s otcom. Súd neospravedlňuje v žiadnom prípade správanie matky, avšak dôvod, pre ktorý nezmenil ich výchovné prostredie vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia (hrozba sebapoškodzovania detí, že k otcovi nemajú žiadny vzťah, atď.).

Matka detí v priebehu konania navrhla konanie o vzájomnom návrhu otca prerušiť do skončenia konania o jej návrhu. Súd tento procesný návrh zamietol ako neopodstatnený, lebo v konaní o jej návrhu sa neriešila otázka, pre ktorú by súd nemohol pokračovať v konaní o vzájomnom návrhu otca.

Matka detí čerpá rodičovskú dovolenku, jej príjmom je rodičovský príspevok. Otec detí dosahuje príjem na úrovni minimálnej mzdy, je živiťom rodiny, lebo jeho manželka čerpá rodičovskú dovolenku. Preto súd rozhodol, že účastníci nie sú povinní platiť trovy štátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie.